

Ιόνιο Πανεπιστήμιο

Τμήμα Ξένων Γλωσσών, Μετάφρασης & Διερμηνείας

**Μετάφραση και Σχολιασμός κειμένων από το blog "Letters
from an American" της Heather Cox Richardson**

Πτυχιακή Εργασία

Καθηγητής: κ. Σωτήρης Λίβας

Φοιτήτρια: Αναστασία Ιωαννίδου (Ξ2018033)

Κέρκυρα, Ιανουάριος 2024

Αφιέρωση...

Στους αγαπημένους μου, οι οποίοι με στήριξαν απρόσκοπτα κατά τη διάρκεια αυτής της πορείας. Στην οικογένειά μου, που μού έδωσε τη δύναμη να επιμείνω, και στους φίλους μου, που ήταν πάντα δίπλα μου. Ευχαριστώ για την αγάπη, τη στήριξη και τις αμέτρητες στιγμές που καθόρισαν αυτήν την ανεπανάληπτη περιπέτεια.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περιεχόμενα

I. Περίληψη:.....	4
II. Εισαγωγή:	5
III. Πρωτότυπο κείμενο.....	6
IV. Μετάφραση.....	16
IV. Σχολιασμός.....	28
VI. Πηγές.....	36
VII. Παράρτημα 1.....	38

I. Περίληψη:

Στην παρούσα πτυχιακή εργασία γίνεται μετάφραση στα ελληνικά των άρθρων της Χέδερ Κοξ Ρίκαρντσον, που αναφέρονται στα γεγονότα της 4ης, 5ης και 7ης Ιανουαρίου 2023, σχετικά με τις αμερικανικές εκλογές για την ανάδειξη προέδρου στη Βουλή των Αντιπροσώπων. Στη συνέχεια, ακολουθεί ανάλυση, η οποία επικεντρώνεται στις γλωσσικές, συντακτικές και μεταφραστικές πτυχές. Ακόμη, αναλύονται ζητήματα όπως το κειμενικό είδος και οι γλωσσικές επιλογές, παρέχοντας ένα περιεκτικό πλαίσιο κατανόησης της μεταφραστικής προσέγγισης. Η εργασία προτείνει λύσεις και στρατηγικές για αντιμετώπιση δυσκολιών, προσφέροντας πρακτικές κατευθυντήριες γραμμές για μελλοντικές μεταφραστικές προσπάθειες.

II. Εισαγωγή:

Η παρούσα πτυχιακή εργασία επικεντρώνεται στη μεταφραστική διαδικασία, εξετάζοντας τη μετάφραση στα ελληνικά των άρθρων της Χέδερ Κοξ Ρίκαρντσον που αναφέρονται στα σημαντικά γεγονότα της 4ης, 5ης και 7ης Ιανουαρίου 2023, σχετικά με τις αμερικανικές εκλογές για την ανάδειξη του προεδρικού αξιώματος στη Βουλή των Αντιπροσώπων. Στο πλαίσιο αυτό, παρέχεται μια σφαιρική ανάλυση, εστιάζοντας στον τρόπο μετάφρασης, καθώς και σε πτυχές που επηρεάζουν την απόδοση και την ακρίβεια του μεταφρασμένου κειμένου.

Η δομή της εργασίας περιλαμβάνει, επίσης, έναν αναλυτικό σχολιασμό σχετικά με το κειμενικό είδος και τον σκοπό του, την γλωσσική ποικιλία, την επικοινωνιακή κατάσταση, καθώς και τα επίπεδα ύφους, βασιζόμενα στη θεωρία του Νιούμαρκ. Επιπλέον, εξετάζονται ζητήματα που αφορούν τη συντακτική δομή, τη μετάφραση σύνθετων όρων, καθώς και τις δυσκολίες που προέκυψαν κατά τη μεταφραστική διαδικασία. Μέσα από αυτήν την ανάλυση, προτείνονται πιθανές λύσεις και προσεγγίσεις που ενισχύουν την ποιότητα και την ευστοχία της μετάφρασης.

Letters from an American

January 4, 2023

Heather Cox Richardson

5 JAN 2023

The Republicans won a narrow majority in the House of Representatives in 2022—aided by gerrymandering and new laws that made it harder to vote—but they remain unable to come together to elect a speaker. In three ballots yesterday, Republican leader Kevin McCarthy (R-CA) could not muster a majority of the House to back him, as a group of 20 far-right Republicans are backing their own choices. The saga continued today with three more ballots; McCarthy still came up short.

In contrast, the Democrats have consistently given minority leader Hakeem Jeffries of New York 212 votes, more votes than McCarthy received but not a majority of the body. When former Speaker Nancy Pelosi nominated Jeffries yesterday, she blew him a kiss and the caucus rose up in a standing ovation.

Because it is still unorganized, the House technically has no members. No one is sworn in, and so they cannot perform their official duties or hire staff. About 70 new members brought their families to Washington, D.C., to watch their swearing in, and the extra days as the speakership contest drags on are becoming hard to manage.

The chaos suggests that Republican leadership does not have the skills it needs to govern. Leaders often have to negotiate in order to take power—Nancy Pelosi had to bring together a number of factions to win the speakership in 2019—but since 1923 those negotiations have been completed before the start of voting.

Just weeks ago, McCarthy and his supporters were furious at Senate Republicans for negotiating with their Democratic colleagues to pass the omnibus bill to fund the government, insisting they could do a better job. Now they can't even agree on a speaker. "Thank God they weren't in the majority on January 6," Pelosi told reporters, "because that was the day you had to be organized to stave off what was happening, to save our democracy, to certify the election of the president."

One story here is about competence. Josh Marshall of Talking Points Memo points out that Pelosi ran the House with virtually the same margin the Republicans have now and yet managed to hold her caucus together tightly enough to pass a slate of legislation that rivaled those of the Great Society and the New Deal. McCarthy can't even organize the House, leaving the United States without a functioning Congress for the first time in a hundred years.

But there is a larger story here about the destruction of the traditional Republican Party over the past forty years. In those years, a party that believed the government had a role to play in leveling the country's economic and racial playing fields was captured by a reactionary right wing determined to uproot any such government action. When voters—including Republicans—continued to support business regulation, a basic social safety net, and civil rights laws, the logical outcome of opposition to such measures was war on the government itself.

That war is not limited to the 20 far-right Republicans refusing to elect McCarthy speaker. Pundits note that those 20 have supported former president Trump's positions, particularly the Big Lie that the 2020 election was stolen. They also worked to overturn the 2020 election, challenging the electors from a number of states. But 139 Republicans, including McCarthy himself, voted in 2021 to challenge electors from a number of states and went on to embrace the Big Lie, and McCarthy's staunchest supporter is extremist Marjorie Taylor Greene of Georgia.

And today, more than 60 prominent right-wing figures, from President Ronald Reagan's attorney general Edwin Meese III to Trump lawyers Cleta Mitchell and John Eastman, who were both instrumental in the effort to overturn Biden's election in 2020, and Justice Clarence Thomas's wife Ginni Thomas, who also participated in that effort, declared themselves "disgusted with the business-as-usual, self-interested governance in Washington." They declared their support for the 20.

The roots of today's Republican worldview lie in the Reagan Revolution of 1980.

Reagan and his allies sought to dismantle the regulation of business and the social welfare state that cost tax dollars, but they recognized those policies were popular. So they fell back on an old Reconstruction era trope, arguing that social welfare programs and regulation were a form of socialism because they cost tax dollars that were paid primarily by white men while their benefits went to poor Americans, primarily Black people or people of color. In that formula, first articulated by former Confederates after the Civil War, minority voting was a form of socialism that would destroy America.

When Reagan used this argument, he emphasized its idea of economic individualism over its racism, but that racism was definitely there, and many of his supporters heard it. When he stood about seven miles from Philadelphia, Mississippi, where Ku Klux Klan members had murdered civil rights workers James Chaney, Andrew Goodman, and Michael Schwerner just 16 years before as they tried to register Black people to vote, and said "I believe in states' rights," the racist wing of the old Democratic Party knew what he meant and voted for him.

In the years since, party leaders cut taxes and deregulated business while rallying voters with warnings that government policies that regulated business, provided a social safety net, or protected civil rights were socialism that redistributed white tax dollars to minorities. In the 1990s, under the leadership of House speaker Newt

Gingrich, Chamber of Commerce lawyer Grover Norquist, and talk radio host Rush Limbaugh, the party purged from its ranks traditional Republicans, replacing them with ideological fellow travelers.

As their policies threatened to lose voters by concentrating wealth upward and hollowing out the middle class, Republicans increasingly warned that minority voters wanted socialism and were destroying the nation to get it. Trump rode that narrative to power, and now tearing down the current government is the idea that drives the Republican base.

Just last night, in his apparent realization that the party is moving beyond him, Trump launched a new attack on Black Georgia election worker Ruby Freeman, falsely accusing her once again of delivering suitcases of fraudulent ballots in the 2020 presidential election to steal victory from him. Trump said he is fighting “the evils and treachery of the Radical Left monsters who want to see America die.”

That Republicans now have a wing openly determined to destroy the federal government is not a function of a few outliers who have wormed their way into Congress; it is the logical outcome of this worldview. Lawmakers like Matt Gaetz (R-FL) and Lauren Boebert (R-CO) are clearly enjoying the power they are currently wielding, but their larger project is the one the party has advertised since they were children: stopping the government from any of the actions it has called “Marxist” or “socialist,” burning it all down to make white Americans free.

Destruction doesn’t take skill at governance; it only requires obstruction. The 20 are good at that.

But a new era is pushing the Reagan era aside. Plenty of Republicans who want to deregulate business and cut taxes recognize that it is our democratic government and the rule of law that protects their investments, and that maintaining the government will take basic laws and the skills to negotiate and pass them.

At the same time, after two years of Democratic control, Americans have seen that government can work for them, and they appear to like the new laws that have created jobs—including in manufacturing—and invested in social services and are rebuilding infrastructure. Republicans who want to get reelected are moving away from the extremists to take credit for the laws passed under the Democrats. Just today, Senate minority leader Mitch McConnell of Kentucky, Ohio governor Mike DeWine, and former Ohio senator Rob Portman—all Republicans—joined President Joe Biden, Democratic governor of Kentucky Andy Beshear, and Democratic Ohio senator Sherrod Brown in Covington, Kentucky, to visit the Brent Spence Bridge between Covington and Cincinnati, Ohio. The bridge is on one of the country’s busiest freight corridors and is being rebuilt with money from the bipartisan infrastructure law passed in 2021.

In Ohio yesterday, Jason Stephens, a Republican promising to stop far-right policies,

joined with Democrats to snatch the speaker's chair from a far-right Republican who focused on religion and opposing abortion rights and who believed he had sewn up the necessary votes in his party. A Democratic state representative told Morgan Trau of ABC News, "Speaker Stephens led a coalition of moderate lawmakers from across the aisle, who will now focus on delivering the common sense solutions that Ohioans sent us here to deliver.... Now we can work on investing in our communities, on public education and workforce development."

January 5, 2023

Heather Cox Richardson

6 JAN 2023

After 11 ballots, the Republicans remain unable to elect a speaker and thus unable to organize the House.

After passing comprehensive laws on a wide range of issues with a similarly small House majority under Speaker Nancy Pelosi (D-CA) during the last Congress, the Democrats remain united behind Hakeem Jeffries. They have delivered 212 votes for him 11 times.

The contrast is stark.

Throughout the day, the allies of Republican leader Kevin McCarthy (CA) negotiated with the 20 extremists who refuse to back him, apparently offering them more and more power to win their votes. McCarthy has allegedly agreed to their demand that a single person can force a vote to get rid of the speaker, a demand that puts him at their mercy and that he had previously insisted he would never accept. He has also apparently offered members of the hard-right Freedom Caucus two spots on the House Rules Committee, which decides how measures will be presented to the House, and given them control over appropriations bills. He is also said to be considering letting them choose committee chairs, jumping over those with seniority.

This will not sit well with the rest of the conference. Lawyer and *Washington Post* columnist George Conway wrote, "I'm no political scientist, but it does strike me that a guy who negotiates by giving stuff up and getting nothing in return probably wouldn't make a good leader of a legislative body."

If McCarthy does eventually win the speakership, he will have empowered a small group of extremists to control the House, and the next two years will be a constant fight as this tiny minority can hamstring the government. One of the extremists, Ralph Norman (R-SC), who wanted Trump to declare martial law in 2021 in order to retain the White House, said that McCarthy will get his vote only if he agrees not to raise the debt ceiling and will instead shut down the government and default on the national debt.

Bulwark podcast host Charlie Sykes told Alex Wagner Tonight, “There is no Republican establishment.... [W]hoever becomes the speaker is going to preside over the chaos that has been building for years. He or she is going to be the mayor of Crazytown.”

As the Republicans look incompetent and irresponsible, and will almost certainly make sure nothing much gets done in the 118th Congress, President Joe Biden is working to make sure people understand just how much the Democrats got done in the past two years.

At a cabinet meeting today, he told reporters that the country has made real progress and that the administration is now focusing on implementing the recently passed “big laws” so Americans feel the benefits of them. He noted that the \$35 cap on the cost of insulin for those on Medicare went into effect only this year, along with other medical benefits like free vaccines for Medicare recipients. He also pointed out new tax credits for making homes energy efficient, and noted that government officials need to get the message out that the laws are out there.

Biden talked about both public and private investment in manufacturing, which will create jobs, and his conviction that the administration’s approach to building the economy from the bottom up is “off to a pretty darn good start.”

In a later set of remarks, the president and Vice President Kamala Harris explained that with Republicans having scuttled the bipartisan agreement on revising immigration laws that senators were working on in the last Congress, the administration is also stepping up to address the influx of migrants to the border. Today it announced new measures.

Biden explained that, currently, Cubans, Nicaraguans, Venezuelans, and Haitians make up a large percentage of those trying to come to the U.S. across the southern border, while the patchwork system of different rules at the border, along with the lack of asylum officers, means the system is broken. Former president Trump used Title 42, the public health rule, at the start of the pandemic to reject most migrants, but that rule imposes no penalties on those trying repeatedly to get into the country, significantly inflating the numbers of people apprehended at the border.

So, until Congress passes a comprehensive immigration plan to fix the system completely, the administration is working to stiffen enforcement for those who come to the U.S. without a legal right to stay, and also to speed up the process for those who do have that right. Those seeking asylum can use an app to request a humanitarian exemption to Title 42, and once the rule is lifted, can use the app “to schedule a time to present themselves at a port of entry for inspection and processing, rather than arriving unannounced at a port of entry or attempting to cross in-between ports of entry.”

Others can apply for admission if they have a U.S. sponsor, and then pass a background check, at which point they can enter the U.S. to work legally for two years. The U.S. will welcome 30,000 people a month from these four countries. But here’s the kicker: if they try to enter the U.S. without that paperwork, they are barred from entry in the future.

Since the U.S. applied this program to Venezuelans in October, undocumented crossings of Venezuelans have dropped about 90%. The administration is now expanding the program to include people from Cuba, Nicaragua, and Haiti.

Immediately after Biden spoke, Secretary of Homeland Security Alejandro Mayorkas followed up. He began by refuting the Republican refrain that Biden's attempt to end Title 42 will mean open borders, reiterating that "Title 42 or not, the border is not open."

He provided some statistics on a system he calls "broken, outdated, and in desperate need of reform." Currently, he explained, "It takes four or more years to conclude the average asylum case, immigration judges have a backlog of more than 1.7 million cases, and we have more than 11 million undocumented people in our country, many of whom work in the shadows, pay taxes, are our neighbors, attend our places of worship, work on the frontlines, and farm the food on our tables." Once again, he begged Congress to update our immigration laws.

On Sunday, Biden will go to El Paso, Texas, to meet with local officials and community leaders to hear what they say they need, make it public, and try to convince Republicans to do something about it, rather than using the immigration issue as a political cudgel.

When asked why he is going now, when for two years Republicans have been demanding that he go, Biden made it clear he did not intend to respond to political stunts and wanted a visit to be tied to the impending end of Title 42. But there is no doubt this is an excellent political moment to respond to the Republicans' drumbeat complaints that Biden is ignoring a border crisis.

Tomorrow, on January 6, Biden will honor people who distinguished themselves by protecting the country during the 2020–2021 attempt to overturn the 2020 presidential election, awarding them the Presidential Citizens Medal, the second-highest civilian award in the United States. Recipients include Capitol Police and law enforcement officers, election workers, and elected officials who withstood pressure to lie for Trump.

One of those getting a medal, posthumously, is U.S. Capitol Police officer Brian Sicknick, who died on January 7, 2021, after a series of strokes. Today, Sicknick's estate asked for \$10 million in damages from former president Trump, suing him for assault, negligence, violating Sicknick's civil rights, and wrongful death, saying Trump incited the violence of January 6 that contributed to Sicknick's death.

And on that note, two years after the January 6th insurrection, it is notable that Trump's name has barely been mentioned during the fight over the House speakership. After McCarthy had lost three ballots, Trump urged the 20 extremists, some of whom have been his staunchest supporters, to "VOTE FOR KEVIN, CLOSE THE DEAL, TAKE THE VICTORY." They ignored him. And for all the threats that the Republicans would make Trump himself House speaker, so far he has gotten just one vote.

January 7, 2023

Heather Cox Richardson

8 JAN 2023

Early this morning, shortly after midnight, Republican Kevin McCarthy of California won enough votes to become speaker of the House of Representatives. Not since 1860, when it took 44 ballots to elect New Jersey's William Pennington as a compromise candidate, has it taken 15 ballots to elect a speaker.

The spectacle of a majority unable to muster the votes to elect a speaker, while the Democratic opposition stayed united behind House minority leader Hakeem Jeffries (D-NY), raised ridicule across the country. McCarthy tried to put a good spin on it but inadvertently undercut confidence in his leadership when he, now the leader of the House, told reporters: "This is the great part.... Because it took this long, now we learned how to govern."

But there is no doubt that the concessions he made to extremist Republicans to win their votes mean he has finally grasped the speaker's gavel from a much weaker position than previous speakers. "He will have to live the entirety of his speakership in a straitjacket constructed by the rules that we're working on now," one of the extremist ring leaders, Matt Gaetz (R-FL) told reporters. Gaetz later explained away his willingness to accept McCarthy after vowing never to support McCarthy by saying "I ran out of things I could even imagine to ask for."

In his acceptance speech, McCarthy first thanked the House clerk, Cheryl Johnson, who presided over the drawn-out fight. Johnson was chosen by Nancy Pelosi (D-CA) when she became speaker in 2018, and has served since 2019. Her work this week was impressive.

McCarthy promised that the Republicans recognized that their responsibility was not to themselves or their conference, but to the country, but then went on to lay out a right-wing wish list for investigations, business deregulation, and enhanced use of fossil fuels, along with attacks on immigration, "woke indoctrination" in public schools, and the 87,000 new IRS agents funded by the Inflation Reduction Act to enforce tax laws. Somewhat oddly, considering the Biden administration's focus on China and successful start to the repatriation of the hugely important chip industry, McCarthy promised that the Republicans would essentially jump on Biden's coattails, working to counter communist China and bring jobs home. McCarthy promised that Republicans would "be a check and provide some balance to the President's policies."

It was a speech that harked back to the past 40 years of Republican ideology, although he awkwardly invoked Emanuel Leutze's heroic 1851 painting of Washington crossing the Delaware to suggest that America is a land in which "every individual is equal" and "we let everybody in the boat." Despite the language of inclusion, just as

the Republicans have since 1980, he emphasized that the Republicans would center the “hardworking taxpayer.” The Republican conference repeatedly jumped to its feet to applaud his promises, but it felt rather like listening to a cover band playing yesterday’s hits.

Immediately after his victory, McCarthy thanked the members who stayed with him through all the votes, but told reporters: “I do want to especially thank President Trump. I don’t think anybody should doubt his influence. He was with me from the beginning.... He would call me and he would call others.... Thank you, President Trump.”

Aaron Rupar of *Public Notice* pointed out that “McCarthy going out of his way to gush over Trump at a time when his influence is clearly diminished & political brand is more toxic to mainstream voters than ever—especially on the anniversary of the insurrection—is notable & indicative of who he’ll be beholden to as speaker.”

I would go a step further and say that embracing Trump after his influence on the Republican Party has made it lose the last three elections suggests that, going forward, the party is planning either to convince more Americans to like the extremism of the MAGA Republicans—which is unlikely—or to restrict the vote so that opposition to that extremism doesn’t matter.

Yesterday, Ohio’s Republican governor, Mike DeWine, signed into law a series of changes in election law that include requiring a photo ID rather than permitting people to use other government documents or utility bills, shortening the time for returning ballots and fixing errors in them (called “curing”), prohibiting curbside voting, and limiting ballot drop boxes to one per county.

Also yesterday, a panel of three federal judges ruled that South Carolina’s First Congressional District is an unconstitutional racial gerrymander. Following the 2020 census, the Republican-dominated legislature moved 62% of the Black voters previously in that district into the Sixth District, turning what had recently been a swing district into a staunchly Republican one that Republican Nancy Mace won in November by 14 percentage points. District Judge Richard M. Gergel said: “If you see a turtle on top of a fence post, you know someone put it there.... This is not a coincidence.”

In contrast to McCarthy stood Minority Leader Jeffries, who used the ceremonial handing over of the speaker’s gavel from the Democrats to the Republicans to give a barn-burning speech. He began by praising “the iconic, the heroic, the legendary” former House speaker Nancy Pelosi as “the greatest speaker of all time,” and offering thanks to her lieutenants Steny Hoyer (D-MD) and Jim Clyburn (D-SC).

He reviewed the laws the Democrats have passed in the past two years—the American Rescue Plan, the Infrastructure Investment and Jobs Act, gun safety legislation, the CHIPS & Science Act, and the Inflation Reduction Act, among others.

“It was one of the most consequential congresses in American history,” he said, accurately. He called for Democrats to continue the fight for lower costs, better paying jobs, safer communities, democracy, the public interest, economic opportunity for all, and reproductive freedom.

“As Democrats,” he said, “we do believe in a country for everyone.... We believe in a country with liberty and justice for all, equal protection under the law, free and fair elections, and yes, we believe in a country with the peaceful transfer of power.

“We believe that in America our diversity is a strength—it is not a weakness—an economic strength, a competitive strength, a cultural strength.... We are a gorgeous mosaic of people from throughout the world. As John Lewis would sometimes remind us on this floor, we may have come over on different ships but we’re all in the same boat now. We are white. We are Black. We are Latino. We are Asian. We are Native American.

“We are Christian. We are Jewish. We are Muslim. We are Hindu. We are religious. We are secular. We are gay. We are straight. We are young. We are older. We are women. We are men. We are citizens. We are dreamers.

“Out of many, we are one. That’s what makes America a great country, and no matter what kind of haters are trying to divide us, we’re not going to let anyone take that away from us, not now, not ever. This is the United States of America....

“So on this first day, let us commit to the American dream, a dream that promises that if you work hard and play by the rules, you should be able to provide a comfortable living for yourself and for your family, educate your children, purchase a home, and one day retire with grace and dignity.”

In this moment of transition, he said, the American people want to know what direction the Congress will choose. The Democrats offer their hand to Republicans to find common ground, Jeffries said, but “we will never compromise our principles. House Democrats will always put American values over autocracy...

“benevolence over bigotry, the Constitution over the cult, democracy over demagogues, economic opportunity over extremism, freedom over fascism, governing over gaslighting, hopefulness over hatred, inclusion over isolation, justice over judicial overreach, knowledge over kangaroo courts, liberty over limitation, maturity over Mar-a-Lago, normalcy over negativity, opportunity over obstruction, people over politics, quality of life issues over QAnon, reason over racism, substance over slander, triumph over tyranny, understanding over ugliness, voting rights over voter suppression, working families over the well-connected, xenial over xenophobia, ‘yes, we can’ over ‘you can’t do it,’ and zealous representation over zero-sum confrontation. We will always do the right thing by the American people.”

The torch has indeed passed to a new generation, at least of Democrats. Between them and the extremists in his own ranks, McCarthy has his work cut out for him.

Γράμματα από μια Αμερικανίδα

4 Ιανουαρίου 2023

Της Χέδερ Κοξ Ρίκαρντσον

5 Ιανουαρίου 2023

Οι Ρεπουμπλικάνοι κέρδισαν μια οριακή πλειοψηφία στη Βουλή των Αντιπροσώπων το 2022 - υποβοηθούμενοι από τη εκλογική νοθεία και τους νέους νόμους που δυσκόλεψαν την ψηφοφορία - αλλά εξακολουθούν να μην μπορούν να συνασπιστούν για να εκλέξουν πρόεδρο. Χθες, σε τρεις ψηφοφορίες, ο ηγέτης των Ρεπουμπλικάνων Κέβιν ΜακΚάρθι (Ρεπουμπλικάνος- Καλιφόρνια) δεν μπόρεσε να συγκεντρώσει την πλειοψηφία της Βουλής για να τον στηρίξει, καθώς μια ομάδα 20 ακροδεξιών Ρεπουμπλικάνων υποστηρίζει τις δικές της απόψεις. Το έπος συνεχίστηκε σήμερα με άλλες τρεις ψηφοφορίες. Ο ΜακΚάρθι πάλι φάνηκε ανάξιος των προσδοκιών.

Αντίθετα, οι Δημοκρατικοί έδωσαν σταθερά στον ηγέτη της μειοψηφίας Χακίμ Τζέφρις της Νέας Υόρκης 212 ψήφους, περισσότερες ψήφους από όσες έλαβε ο ΜακΚάρθι αλλά όχι την πλειοψηφία του σώματος. Όταν η πρώτην πρόεδρος Νάνσι Πελόζι πρότεινε τον Τζέφρις χθες, του έστειλε ένα φιλί και η συνέλευση ξέσπασε σε χειροκροτήματα.

Επειδή δεν έχει ακόμη σχηματιστεί, η Βουλή τεχνικά δεν έχει μέλη. Κανείς δεν έχει ορκιστεί και έτσι δεν μπορεί να ασκήσει τα επίσημα καθήκοντά του ή να προσλάβει προσωπικό. Περίπου 70 νέα μέλη έφεραν τις οικογένειές τους στην Ουάσιγκτον, Π.Κ., για να παρακολουθήσουν την ορκωμοσία τους και οι επιπλέον ημέρες που διαρκεί η διαδικασία των ψηφοφοριών γίνονται δύσκολες στη διαχείρισή τους.

Το χάος υποδηλώνει ότι η ηγεσία των Ρεπουμπλικάνων δεν έχει τις δεξιότητες που χρειάζεται για να κυβερνήσει. Οι ηγέτες πρέπει συχνά να διαπραγματεύονται για να πάρουν την εξουσία - η Νάνσι Πελόζι έπρεπε να συγκεντρώσει μια σειρά από φατρίες για να κερδίσει το αξίωμα της Προέδρου το 2019 - αλλά από το 1923 αυτές οι διαπραγματεύσεις έχουν ολοκληρωθεί πριν από την έναρξη της ψηφοφορίας.

Μόλις πριν από μερικές εβδομάδες, ο ΜακΚάρθι και οι υποστηρικτές του ήταν εξαγριωμένοι με τους Ρεπουμπλικάνους της Γερουσίας που διαπραγματεύτηκαν με τους Δημοκρατικούς συναδέλφους τους για να περάσουν το νομοσχέδιο για τη χρηματοδότηση της κυβέρνησης, επιμένοντας ότι εκείνοι θα μπορούσαν να κάνουν καλύτερη δουλειά. Τώρα δεν μπορούν να συμφωνήσουν ούτε καν για πρόεδρο. «Δόξα τω Θεώ που δεν ήταν στην πλειοψηφία στις 6 Ιανουαρίου», είπε η Πελόζι στους δημοσιογράφους, «γιατί εκείνη ήταν η μέρα που έπρεπε να είναι οργανωμένοι για να αποτρέψουν αυτό που συνέβαινε, για να σώσουν τη δημοκρατία μας, για να πιστοποιήσουν την εκλογή του προέδρου.»

Από τη μια αφορά στην ικανότητα. Ο Τζος Μάρσαλ του *Talking Points Memo*¹ επισημαίνει ότι η Πελόζι διεύθυνε τη Βουλή κάτω από εικονικά τις ίδιες συνθήκες που αντιμετώπιζον και τώρα οι Ρεπουμπλικάνοι κι όμως κατάφερε να διατηρήσει αρκετό έλεγχο στην συνέλευση επιλογής των υποψηφίων ώστε να περάσει μια σειρά νομοθεσιών που συναγωνιζόταν αυτές του Great Society² και του New Deal³. Ο ΜακΚάρθι δεν μπορεί καν να οργανώσει τη Βουλή, αφήνοντας τις Ηνωμένες Πολιτείες χωρίς λειτουργικό Κογκρέσο για πρώτη φορά μετά από εκατό χρόνια.

Αλλά εδώ υπάρχει μια ευρύτερη εικόνα για την καταστροφή του παραδοσιακού Ρεπουμπλικανικού Κόμματος τα τελευταία σαράντα χρόνια. Εκείνα τα χρόνια, ένα κόμμα που πίστευε ότι ο ρόλος της κυβέρνησης είναι να εξισώσει τα οικονομικά και φυλετικά επίπεδα στη χώρα, καταλήφθηκε από μια αντιδραστική δεξιά πτέρυγα που ήταν αποφασισμένη να εκριζώσει οποιαδήποτε τέτοια κυβερνητική δράση. Όταν οι ψηφοφόροι – συμπεριλαμβανομένων των Ρεπουμπλικάνων – συνέχισαν να υποστηρίζουν τη ρύθμιση των επιχειρήσεων, τη δημιουργία ενός βασικού μέτρου κοινωνικής ασφάλειας και νόμων πολιτικών δικαιωμάτων, το λογικό αποτέλεσμα της αντιπαράθεσης σε τέτοια μέτρα ήταν ο πόλεμος εναντίον της ίδιας της κυβέρνησης.

Αυτός ο πόλεμος δεν περιορίστηκε στους 20 ακροδεξιούς Ρεπουμπλικάνους που αρνούνται να εκλέξουν πρόεδρο τον ΜακΚάρθι. Οι αναλυτές σημειώνουν ότι αυτοί οι 20 έχουν υποστηρίξει τις θέσεις του πρώην προέδρου Τραμπ, ιδιαίτερα το «Μεγάλο Ψέμα» ότι οι εκλογές του 2020 είχαν νοθευτεί. Επίσης, προσπάθησαν να ανατρέψουν τις εκλογές του 2020, αμφισβητώντας τους εκλέκτορες από ορισμένες πολιτείες. Ωστόσο, 139 Ρεπουμπλικάνοι, συμπεριλαμβανομένου του ίδιου του ΜακΚάρθι, ψήφισαν το 2021 υπέρ της αμφισβήτησης εκλεκτόρων από διάφορες πολιτείες και προχώρησαν στην αποδοχή του Μεγάλου Ψέματος, ενώ ο πιο σθεναρός υποστηρικτής του ΜακΚάρθι είναι η εξτρεμίστρια Μάρτζορι Τέιλορ Γκριν από την Τζόρτζια.

Και σήμερα, περισσότερες από 60 εξέχουσες δεξιές προσωπικότητες, από τον γενικό εισαγγελέα του Προέδρου Ρόναλντ Ρίγκαν, Έντουιν Μίζ Γ' έως τους δικηγόρους του Τραμπ, Κλέτα Μίτσελ και Τζον Ίσμαν, που συνέβαλαν και οι δύο στην προσπάθεια να ανατραπεί η εκλογή του Μπάιντεν το 2020, στην οποία συμμετείχε

¹Σ.τ.Μ. Το «Talking Points Memo» (TPM) είναι ένα αμερικανικό πολιτικό ιστολόγιο (blog) που ιδρύθηκε από τον δημοσιογράφο Τζος Μάρσαλ το 2000. Αρχικά ξεκίνησε ως ένα απλό blog, αλλά εξελίχθηκε σε μια πηγή ειδήσεων που καλύπτει ευρύ φάσμα θεμάτων, κυρίως πολιτικών, με έμφαση στην πολιτική ενημέρωση και ανάλυση.

²Σ.τ.Μ. Η νομοθεσία του Great Society αναφέρεται σε ένα εκτενές πρόγραμμα κοινωνικών μεταρρυθμίσεων κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1960. Το Great Society επιδίωκε την επίτευξη κοινωνικής δικαιοσύνης και την εξάλειψη των διακρίσεων, καθώς και τη μείωση της φτώχειας και τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης για όλους τους πολίτες.

³Σ.τ.Μ. Η νομοθεσία του New Deal αναφέρεται σε μια σειρά προγραμμάτων και μέτρων που εφαρμόστηκαν στις Ηνωμένες Πολιτείες κατά τη δεκαετία του 1930. Η απώτερη στόχευση του New Deal ήταν η αντιμετώπιση των επιπτώσεων της Μεγάλης Ύφεσης και η ανάκαμψη της οικονομίας.

και η σύζυγος του δικαστή Κλάρενς Τόμας, Τζίνι Τόμας, δήλωσαν «αηδιασμένοι με την, ως συνήθως, επιχειρηματική και ιδιοτελή διακυβέρνηση της Ουάσιγκτον». Δήλωσαν την υποστήριξή τους προς τους 20.

Οι ρίζες της σημερινής αντίληψης των Ρεπουμπλικάνων βρίσκονται στην Επανάσταση του Ρίγκαν του 1980.

Ο Ρίγκαν και οι σύμμαχοί του επεδίωξαν να αποδυναμώσουν τον κανονισμό των επιχειρήσεων και την κοινωνική πρόνοια που κόστιζαν φορολογικά στα έσοδα του κράτους, αλλά αναγνώρισαν ότι αυτές οι πολιτικές ήταν δημοφιλείς. Έτσι, επέστρεψαν σε ένα παλιό τροπάριο της εποχής της ανασυγκρότησης, ισχυριζόμενοι ότι τα προγράμματα κοινωνικής πρόνοιας και ο κανονισμός ήταν μια μορφή σοσιαλισμού επειδή είχαν φορολογικό κόστος, το οποίο πληρώνονταν κυρίως από λευκούς άνδρες, ενώ τα οφέλη τους πήγαιναν σε φτωχούς Αμερικανούς, κυρίως μαύρους ή έγχρωμους. Με αυτό τον τρόπο σκέψης, που διατυπώθηκε για πρώτη φορά από πρώην Συνομοσπονδιακούς μετά τον Εμφύλιο Πόλεμο, η ψήφος της μειονότητας ήταν μια μορφή σοσιαλισμού που θα κατέστρεφε την Αμερική.

Όταν ο Ρίγκαν χρησιμοποίησε αυτήν την επιχειρηματολογία, τόνισε την έννοια της οικονομικής ατομικότητας περισσότερο από τον ρατσισμό, αλλά ο ρατσισμός ήταν οριστικά παρών, και πολλοί από τους υποστηρικτές του το αντιλήφθηκαν. Όταν βρέθηκε περίπου επτά μίλια μακριά από τη Φιλαδέλφεια του Μισισιπή, όπου τα μέλη της Κου Κλουξ Κλαν⁴ είχαν δολοφονήσει τους ακτιβιστές πολιτικών δικαιωμάτων Τζέιμς Τσάνι, Αντριου Γκούντμαν και Μάικλ Σβέρνερ μόλις πριν από 16 χρόνια, ενώ προσπαθούσαν να εγγράψουν μαύρους ψηφοφόρους και είπε «Πιστεύω στα δικαιώματα των πολιτειών», το ρατσιστικό τμήμα του παλαιού Δημοκρατικού Κόμματος ήξερε τι εννοούσε και ψήφισε υπέρ του.

Στα χρόνια που ακολούθησαν, οι ηγέτες των κομμάτων μείωσαν τους φόρους και απελευθέρωσαν τις επιχειρήσεις, ενώ συγκέντρωναν ψηφοφόρους με προειδοποιήσεις ότι οι κυβερνητικές πολιτικές που ρυθμίζουν την επιχειρηματικότητα, παρείχαν ένα δίχτυ κοινωνικής ασφάλειας ή προστάτευαν τα πολιτικά δικαιώματα ήταν σοσιαλισμός, που επανάκαμπε τη φορολογία των λευκών προς τις μειονότητες. Τη δεκαετία του 1990, υπό την ηγεσία του προεδρεύοντος της Βουλής Νιουτ Γκίνγκριτς, του δικηγόρου του Εμπορικού Επιμελητηρίου Γκρόβερ Νόρκιστ και του ραδιοφωνικού παρουσιαστή Ρας Λίμπο, το κόμμα εκκαθάρισε από τις τάξεις του τους παραδοσιακούς Ρεπουμπλικάνους, αντικαθιστώντας τους με ιδεολογικούς συντρόφους τους.

Καθώς οι πολιτικές τους οδηγούσαν στην απειλή απώλειας ψηφοφόρων λόγω της συγκέντρωσης του πλούτου προς τις ανώτερες τάξεις και αδειάζοντας τη μεσαία, οι Ρεπουμπλικάνοι προειδοποιούσαν όλο και περισσότερο ότι οι ψηφοφόροι της μειονότητας ζητούσαν σοσιαλισμό και κατέστρεφαν τη χώρα για να τον αποκτήσουν. Ο Τραμπ ακολούθησε αυτήν την ιδέα για να κερδίσει την εξουσία και τώρα η ιδέα που κινητοποιεί τη βάση των Ρεπουμπλικάνων είναι η καταστροφή της τρέχουσας κυβέρνησης.

⁴Σ.τ.Μ. Η Κου Κλουξ Κλαν (Ku Klux Klan) είναι μια ρατσιστική, ακραία οργάνωση που ιδρύθηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες τον 19ο αιώνα. Η οργάνωση αυτή είχε την απώτερη στόχευση τη διατήρηση της λευκής υπεροχής και την επίθεση εναντίον των μαύρων πολιτών και άλλων μειονοτικών ομάδων.

Μόλις χθες το βράδυ, στην προφανή συνειδητοποίησή του ότι το κόμμα τον ξεπερνά, ο Τραμπ εξαπέλυσε μια νέα επίθεση κατά της μαύρης εργαζόμενης στις εκλογές της Τζόρτζια, Ρούμπι Φρίμαν, κατηγορώντας την ψευδώς για άλλη μια φορά ότι παρέδωσε βαλίτσες με πλαστά ψηφοδέλτια στις προεδρικές εκλογές του 2020 για να του κλέψει τη νίκη. Ο Τραμπ είπε ότι πολεμά «τη διαφθορά και την προδοσία των τεράτων της Ριζοσπαστικής Αριστεράς που θέλουν να δουν την Αμερική να πεθαίνει».

Το γεγονός ότι τώρα ένα τμήμα των Ρεπουμπλικάνων είναι ανοιχτά αποφασισμένο να καταστρέψει την ομοσπονδιακή κυβέρνηση δεν οφείλεται σε λίγα ακραία άτομα που έχουν εισχωρήσει στο Κογκρέσο· είναι το λογικό αποτέλεσμα αυτής της κοσμοθεωρίας. Νομοθέτες όπως ο Ματ Γκετζ (Ρεπουμπλικάνος -Φλόριντα) και η Λόρεν Μπόμπερτ (Ρεπουμπλικανή -Κολοράντο) φαίνεται να απολαμβάνουν τη δύναμη που έχουν αυτήν τη στιγμή, αλλά το μεγαλύτερο εγχείρημά τους είναι αυτό που το κόμμα διαφημίζει από τότε που ήταν παιδιά: να σταματήσουν την κυβέρνηση από οποιοδήποτε ενέργεια που ονόμασε «μαρξιστική» ή «σοσιαλιστική», καταστρέφοντας τα πάντα προκειμένου να καταστήσουν τους λευκούς Αμερικανούς ελεύθερους.

Η καταστροφή δεν απαιτεί δεξιότητες διακυβέρνησης· απαιτεί μόνο παρακώλυση. Οι 20 είναι καλοί σε αυτό.

Ωστόσο, μια νέα εποχή ανατρέπει την εποχή του Ρίγκαν. Πολλοί Ρεπουμπλικάνοι που επιθυμούν την απορρύθμιση των επιχειρήσεων και τη μείωση των φόρων αναγνωρίζουν ότι είναι η δημοκρατική κυβέρνησή μας και το κράτος δικαίου που προστατεύει τις επενδύσεις τους και ότι η διατήρηση της κυβέρνησης προϋποθέτει βασικούς νόμους και δεξιότητες για τη διαπραγμάτευση και την έγκρισή τους.

Ταυτόχρονα, μετά από δύο χρόνια διακυβέρνησης από τους Δημοκρατικούς, οι Αμερικανοί είδαν ότι η κυβέρνηση μπορεί να λειτουργήσει προς όφελός τους και φαίνεται ότι τους αρέσουν οι νέοι νόμοι που δημιούργησαν θέσεις εργασίας – συμπεριλαμβανομένης της βιομηχανίας – και επένδυσαν σε κοινωνικές υπηρεσίες και στην ανασυγκρότηση υποδομών. Οι Ρεπουμπλικάνοι που θέλουν να επανεκλεγούν απομακρύνονται από τους εξτρεμιστές για να πάρουν τα εύσημα για τους νόμους που ψηφίστηκαν κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησης των Δημοκρατικών. Μόλις σήμερα, ο ηγέτης της μειοψηφίας της Γερουσίας Μιτς ΜακΚόνελ του Κεντάκι, ο κυβερνήτης του Οχάιο Μάικ ΝτεΓουάιν και ο πρώην γερουσιαστής του Οχάιο Ρομπ Πόρτμαν – όλοι Ρεπουμπλικάνοι – ενώθηκαν με τον Πρόεδρο Τζο Μπάιντεν, τον Δημοκρατικό κυβερνήτη του Κεντάκι Άντι Μπέσιρ και τον Δημοκρατικό γερουσιαστή του Οχάιο Σέροντ Μπράουν στο Κόβινγκτον, Κεντάκι, για να επισκεφθούν τη γέφυρα Μπρεντ Σπενς μεταξύ του Κόβινγκτον και του Κινκινάτι, Οχάιο. Η γέφυρα βρίσκεται σε έναν από τους πιο πολυσύχναστους άξονες εμπορικών μεταφορών της χώρας και ανακατασκευάζεται με χρήματα από τον δικομματικό νόμο για τις υποδομές που εγκρίθηκε το 2021.

Στο Οχάιο χθες, ο Τζέισον Στίβενς, ένας Ρεπουμπλικάνος που υπόσχεται να σταματήσει τις ακροδεξιές πολιτικές, ενώθηκε με τους Δημοκρατικούς για να αποσπάσει τη θέση του προέδρου από έναν ακροδεξιό Ρεπουμπλικάνο που εστίαζε στη θρησκεία και αντιτίθεται στο δικαίωμα της άμβλωσης και πίστευε ότι είχε συγκεντρώσει τις απαραίτητες ψήφους στο κόμμα του. Ένας Δημοκρατικός εκπρόσωπος της πολιτείας δήλωσε στην Μόργκαν Τράου του ABC News, «Ο

πρόεδρος Στίβενς ηγήθηκε ενός συνασπισμού μέτριων νομοθετών από όλα τα κόμματα, οι οποίοι τώρα θα επικεντρωθούν στην παροχή λύσεων κοινής λογικής, που οι κάτοικοι του Οχάιο μας έστειλαν εδώ για να παραδώσουμε.... Τώρα μπορούμε να εργαστούμε για την επένδυση στις κοινότητές μας, στη δημόσια εκπαίδευση και στην ανάπτυξη του εργατικού δυναμικού».

5 Ιανουαρίου 2023

Της Χέδερ Κοξ Ρίκαρντσον

6 Ιανουαρίου 2023

Μετά από 11 ψηφοφορίες, οι Ρεπουμπλικάνοι αδυνατούν να εκλέξουν πρόεδρο και, ως εκ τούτου, να σχηματίσουν κυβέρνηση.

Μετά την ψήφιση εκτενών νόμων για ένα ευρύ φάσμα θεμάτων με παρόμοια μικρή πλειοψηφία της Βουλής υπό την Πρόεδρο Νάνσι Πελόζι (Δημοκρατική - Καλιφόρνια) κατά τη διάρκεια του τελευταίου Κογκρέσου, οι Δημοκρατικοί παραμένουν ενωμένοι πίσω από τον Χακίμ Τζέφρις. Έχουν ψηφίσει υπέρ του με 212 ψήφους 11 φορές.

Η αντίθεση είναι εμφανής.

Καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας, οι σύμμαχοι του ηγέτη των Ρεπουμπλικάνων, Κέβιν ΜακΚάρθι (Καλιφόρνια), διαπραγματεύονταν με τους 20 εξτρεμιστές που αρνούνται να τον υποστηρίξουν, προσφέροντάς τους προφανώς όλο και περισσότερη δύναμη για να κερδίσουν τις ψήφους τους. Ο ΜακΚάρθι φαίνεται να έχει συμφωνήσει με το απαίτησή τους ότι ένα μόνο άτομο μπορεί να αναγκάσει μια ψηφοφορία για την ανατροπή του προέδρου, μια απαίτηση που τον βάζει στο έλεός τους και που προηγουμένως είχε επιμείνει ότι δεν θα δεχόταν ποτέ. Φαίνεται, επίσης, ότι προσέφερε σε μέλη της ακροδεξιάς ομάδας Freedom Caucus δύο θέσεις στην Επιτροπή Κανονισμών της Βουλής, η οποία αποφασίζει πώς θα παρουσιαστούν τα μέτρα στη Βουλή και τους έδωσε έλεγχο επί των νομοθετικών προτάσεων. Λέγεται, επίσης, ότι σκέφτεται να τους επιτρέψει να επιλέξουν προέδρους επιτροπών, παρακάμπτοντας όσους έχουν μεγαλύτερη προϋπηρεσία.

Αυτό δεν θα γίνει αποδεκτό από το υπόλοιπο συνέδριο. Ο δικηγόρος και αρθρογράφος της Washington Post, Τζορτζ Κόνγουεϊ, έγραψε: «Δεν είμαι πολιτικός επιστήμονας, αλλά μου φαίνεται ότι ένας άνθρωπος που διαπραγματεύεται προσφέροντας πράγματα, χωρίς να λαμβάνει τίποτα ως αντάλλαγμα πιθανότατα δεν θα γινόταν καλός ηγέτης ενός νομοθετικού σώματος.»

Εάν τελικά ο ΜακΚάρθι καταφέρει να αναδειχθεί ως πρόεδρος, θα έχει ενδυναμώσει μια μικρή ομάδα εξτρεμιστών να ελέγξει το Κοινοβούλιο και τα επόμενα δύο χρόνια θα είναι μια συνεχής μάχη, καθώς αυτή η μικρή μειοψηφία μπορεί να παρακωλύσει την κυβέρνηση. Ένας από τους εξτρεμιστές, ο Ραλφ Νόρμαν

(Ρεπουμπλικάνος- Νότια Καρολίνα), που ήθελε ο Τραμπ να κηρύξει στρατιωτικό νόμο το 2021 για να κρατήσει τον Λευκό Οίκο, είπε ότι ο ΜακΚάρθι θα πάρει την ψήφο του μόνο εάν συμφωνήσει να μην αυξήσει το ανώτατο όριο χρέους, να ρίξει την κυβέρνηση και να ανακηρύξει αδυναμία αποπληρωμής του εθνικού χρέους.

Ο παρουσιαστής του πόντκαστ Bulwark, Τσάρλι Σάικς, είπε στην εκπομπή Tonight της Άλεξ Γουάγκνερ: «Δεν υπάρχει ρεπουμπλικανικό κατεστημένο.... [Ο] όποιος γίνει πρόεδρος θα προεδρεύσει του χάους που δημιουργείται εδώ και χρόνια. Αυτός ή αυτή θα πρέπει να φέρει βόλτα το τρελοκομείο».

Καθώς οι Ρεπουμπλικάνοι φαίνονται ανίκανοι και ανεύθυνοι και είναι σχεδόν βέβαιο, ότι δεν θα γίνει πολλή δουλειά στο 118^ο Κογκρέσο, ο Πρόεδρος Τζο Μπάιντεν εργάζεται για να διασφαλίσει ότι ο κόσμος κατανοεί πόσα πέτυχαν οι Δημοκρατικοί τα τελευταία δύο χρόνια.

Σε συνεδρίαση του υπουργικού συμβουλίου σήμερα, δήλωσε στους δημοσιογράφους ότι η χώρα έχει σημειώσει πραγματική πρόοδο και ότι η κυβέρνηση επικεντρώνεται τώρα στην εφαρμογή των «μεγάλων νόμων» που ψηφίστηκαν πρόσφατα, ώστε οι Αμερικανοί να αισθανθούν τα οφέλη τους. Επεσήμανε ότι το ανώτατο όριο των 35\$ στο κόστος της ινσουλίνης για δικαιούχους της ομοσπονδιακής ασφάλειας υγείας (Medicare) τέθηκε σε ισχύ φέτος, μαζί με άλλα ιατρικά οφέλη, όπως δωρεάν εμβολιασμός για τους δικαιούχους του Medicare. Επεσήμανε, επίσης, νέα φορολογικά ελαφρυντικά μέτρα για την ενίσχυση της ενεργειακής απόδοσης των σπιτιών και σημείωσε ότι οι κυβερνητικοί αξιωματούχοι πρέπει να διαδώσουν το μήνυμα ότι οι νόμοι είναι σε ισχύ.

Ο Μπάιντεν μίλησε τόσο για τις δημόσιες όσο και για τις ιδιωτικές επενδύσεις στη βιομηχανία, που θα δημιουργήσουν θέσεις εργασίας, και την πεποίθησή του ότι η προσέγγιση της κυβέρνησης για την ανάπτυξη της οικονομίας από τη βάση προς τα πάνω έχει «ξεκινήσει αρκετά καλά».

Σε μια μεταγενέστερη σειρά παρατηρήσεων, ο πρόεδρος και η αντιπρόεδρος Καμάλα Χάρις εξήγησαν ότι με τους Ρεπουμπλικάνους να έχουν ακυρώσει τη δικομματική συμφωνία για την αναθεώρηση των νόμων μεταναστευσης που επεξεργάζονταν οι γερουσιαστές στο τελευταίο Κογκρέσο, η κυβέρνηση αναλαμβάνει επίσης την επίλυση της εισροής μεταναστών στα σύνορα. Σήμερα ανακοίνωσε νέα μέτρα.

Ο Μπάιντεν εξήγησε ότι, επί του παρόντος, Κουβανοί, Νικαραγουανοί, Βενεζουελάνοι και Αϊτινοί αποτελούν ένα μεγάλο ποσοστό αυτών που προσπαθούν να έρθουν στις ΗΠΑ μέσω των νοτίων συνόρων, ενώ το ανομοιογενές σύστημα διαφορετικών κανόνων στα σύνορα, μαζί με την έλλειψη προσωπικού στα κέντρα ασυλίας, σημαίνει ότι το σύστημα είναι λειψό. Ο πρώην πρόεδρος Τραμπ χρησιμοποίησε τον Title 42, τον κανόνα δημόσιας υγείας, στην αρχή της πανδημίας για να απορρίψει τους περισσότερους μετανάστες, αλλά αυτός ο κανόνας δεν επιβάλλει κυρώσεις σε όσους προσπαθούν επανειλημμένα να εισέλθουν στη χώρα, διογκώνοντας σημαντικά τον αριθμό των ατόμων που συνελήφθησαν στα σύνορα.

Έτσι, έως ότου το Κογκρέσο να εγκρίνει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο μεταναστευτικής πολιτικής για να διορθώσει πλήρως το σύστημα, η διοίκηση

εργάζεται για την ενίσχυση της επιβολής των νόμων για όσους έρχονται στις ΗΠΑ χωρίς νόμιμο δικαίωμα διαμονής και επίσης για την επιτάχυνση της διαδικασίας για όσους έχουν αυτό το δικαίωμα. Όσοι ζητούν άσυλο μπορούν να χρησιμοποιήσουν μια εφαρμογή για να ζητήσουν ανθρωπιστική απαλλαγή από τον Title 42 και μόλις ο νόμος αρθεί, μπορούν να χρησιμοποιήσουν την εφαρμογή «για να κλείσουν ραντεβού και να παρουσιαστούν σε ένα λιμάνι εισόδου για έλεγχο και επεξεργασία, αντί να φτάσουν απροειδοποίητα στο λιμάνι εισόδου ή να προσπαθήσουν να περάσουν ενδιάμεσα των λιμένων.»

Άλλοι μπορούν να υποβάλουν αίτηση για είσοδο εάν έχουν χορηγό στις ΗΠΑ και στη συνέχεια να περάσουν από έλεγχο ποινικού ιστορικού, οπότε μπορούν να εισέλθουν στις ΗΠΑ για να εργαστούν νόμιμα για δύο χρόνια. Οι ΗΠΑ θα υποδέχονται 30.000 άτομα το μήνα από αυτές τις τέσσερις χώρες. Αλλά εδώ είναι το κερασάκι στην τούρτα: εάν προσπαθήσουν να εισέλθουν στις ΗΠΑ χωρίς αυτά τα έγγραφα, τους απαγορεύεται η είσοδος στο μέλλον.

Από τότε που οι ΗΠΑ εφάρμοσαν αυτό το πρόγραμμα στους Βενεζουελάνους τον Οκτώβριο, οι διαβάσεις χωρίς έγγραφα των Βενεζουελανών έχουν μειωθεί περίπου κατά 90%. Η διοίκηση επεκτείνει τώρα το πρόγραμμα για να συμπεριλάβει άτομα από την Κούβα, τη Νικαράγουα και την Αϊτή.

Αμέσως μετά την ομιλία του Μπάιντεν, ο υπουργός Εσωτερικής Ασφάλειας Αλεχάντρο Μαγιόρκας πήρε τον λόγο. Ξεκίνησε διαψεύδοντας την επαναλαμβανόμενη θέση των Ρεπουμπλικάνων ότι η προσπάθεια του Μπάιντεν να λήξει τον Title 42 θα σημαίνει ανοιχτά σύνορα, επαναλαμβάνοντας ότι «με Title 42 ή χωρίς, τα σύνορα δεν είναι ανοιχτά».

Παρείχε ορισμένα στατιστικά στοιχεία για ένα σύστημα που αποκαλεί «λειψό, ξεπερασμένο και σε απελπιστική ανάγκη μεταρρύθμισης». Προς το παρόν, εξήγησε, «Χρειάζονται τέσσερα ή περισσότερα χρόνια για να ένα μέσο αίτημα ασύλου, οι δικαστές μετανάστευσης έχουν σε εκκρεμότητα πάνω από 1,7 εκατομμύρια υποθέσεις και έχουμε περισσότερο από 11 εκατομμύρια μη δηλωμένους ανθρώπους στη χώρα μας, πολλοί εκ των οποίων εργάζονται μαύρα, πληρώνουν φόρους, είναι γείτονές μας, πηγαίνουν στους χώρους λατρείας μας, δουλεύουν στην πρώτη γραμμή και καλλιεργούν τα τρόφιμα που βάζουμε στα τραπέζια μας». Για άλλη μια φορά, παρακάλεσε το Κογκρέσο να εκσυγχρονίσει τους νόμους μας για τη μετανάστευση.

Την Κυριακή, ο Μπάιντεν θα μεταβεί στο Ελ Πάσο του Τέξας, για να συναντηθεί με τοπικούς αξιωματούχους και κοινοτικούς ηγέτες για να ακούσει τι λένε ότι χρειάζονται, να το δημοσιοποιήσει και να προσπαθήσει να πείσει τους Ρεπουμπλικάνους να κάνουν κάτι για αυτό, αντί να χρησιμοποιήσουν το μεταναστευτικό ζήτημα ως πολιτικό όπλο.

Όταν ρωτήθηκε γιατί πηγαίνει τώρα, ενώ εδώ και δύο χρόνια οι Ρεπουμπλικάνοι ζητούν από αυτόν να πάει, ο Μπάιντεν ξεκαθάρισε ότι δεν είχε πρόθεση να ανταποκριθεί σε πολιτικές στρατηγικές και ήθελε η επίσκεψη να συνδεθεί με το επερχόμενο τέλος του Title 42. Ωστόσο, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αυτή είναι μια εξαιρετική πολιτική στιγμή για να αντιδράσει στις επαναλαμβανόμενες καταγγελίες των Ρεπουμπλικάνων ότι ο Μπάιντεν αγνοεί μια συνοριακή κρίση.

Αύριο, στις 6 Ιανουαρίου, ο Μπάιντεν θα τιμήσει ανθρώπους που διακρίθηκαν προστατεύοντας τη χώρα κατά την απόπειρα ανατροπής των προεδρικών εκλογών 2020-2021, απονέμοντας τους το Προεδρικό Μετάλλιο Πολιτών, το δεύτερο υψηλότερο βραβείο πολιτών στις Ηνωμένες Πολιτείες. Μεταξύ των παραληπτών περιλαμβάνονται η αστυνομία του Καπιτωλίου και αξιωματικοί επιβολής του νόμου, οι εκλογικοί υπάλληλοι και οι εκλεγμένοι αξιωματούχοι που αντιστάθηκαν στην πίεση να πουν ψέματα υπέρ του Τραμπ.

Ένας από αυτούς που λαμβάνουν μετάλλιο, μετά θάνατον, είναι ο αστυνομικός του Καπιτωλίου των ΗΠΑ Μπράιαν Σίκνικ, ο οποίος πέθανε στις 7 Ιανουαρίου 2021, μετά από σειρά εγκεφαλικών επεισοδίων. Σήμερα, ο νομικός εκπρόσωπος του Σίκνικ ζήτησε αποζημίωση 10 εκατομμυρίων δολαρίων από τον πρώην πρόεδρο Τραμπ, μηνύοντας τον για επίθεση, αμέλεια, παραβίαση των πολιτικών δικαιωμάτων του Σίκνικ και άδικο θάνατο, λέγοντας ότι ο Τραμπ υποκίνησε το βίαιο συμβάν της 6ης Ιανουαρίου που συνέβαλε στο θάνατο του Σίκνικ.

Και σε αυτό το σημείο, δύο χρόνια μετά την εξέγερση της 6ης Ιανουαρίου, είναι αξιοσημείωτο ότι το όνομα του Τραμπ μόλις και μετά βίας αναφέρθηκε κατά τη διάρκεια της διαμάχης για την προεδρία του Κοινοβουλίου. Αφού ο ΜακΚάρθι είχε χάσει τρεις ψηφοφορίες, ο Τραμπ προέτρεψε τους 20 εξτρεμιστές, μερικοί από τους οποίους ήταν οι πιο ένθερμοι υποστηρικτές του, να «ΨΗΦΙΣΟΥΝ ΤΟΝ ΚΕΒΙΝ, ΚΛΕΙΣΟΥΝ ΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ, ΠΑΡΟΥΝ ΤΗ ΝΙΚΗ». Τον αγνόησαν. Και παρ' όλες τις απειλές ότι οι Ρεπουμπλικάνοι θα έκαναν τον ίδιο τον Τραμπ πρόεδρο της Βουλής, μέχρι στιγμής έχει πάρει μόνο μία ψήφο.

7 Ιανουαρίου 2023

Της Χέδερ Κοξ Ρίκαρντσον

8 Ιανουαρίου 2023

Νωρίς σήμερα το πρωί, λίγο μετά τα μεσάνυχτα, ο Ρεπουμπλικάνος Κέβιν ΜακΚάρθι της Καλιφόρνια κέρδισε αρκετές ψήφους για να γίνει πρόεδρος της Βουλής των Αντιπροσώπων. Έχει να ξανασυμβεί από το 1860, όταν χρειάστηκαν 44 ψηφοφορίες για να εκλεγεί ο Γουίλιαμ Πένινγκτον του Νιου Τζέρσεϊ ως συμβιβαστικός υποψήφιος, να χρειαστούν 15 ψηφοφορίες για να εκλεγεί πρόεδρος.

Το θέμα ενός κόμματος που δεν μπορεί να συγκεντρώσει τις ψήφους για την εκλογή ενός προέδρου, ενώ η Δημοκρατική αντιπολίτευση παρέμενε ενωμένη πίσω από τον ηγέτη της μειοψηφίας στη Βουλή, Χακίμ Τζέφρις (Δημοκρατικός, Νέα Υόρκη), προκάλεσε χλευασμό σε ολόκληρη τη χώρα. Ο ΜακΚάρθι προσπάθησε να το παρουσιάσει ως θετικό, αλλά άθελά του υποβάθμισε την εμπιστοσύνη στην ηγεσία του όταν ο ίδιος, τώρα ο ηγέτης της Βουλής, δήλωσε στους δημοσιογράφους: «Αυτό είναι το ωραίο κομμάτι.... Επειδή πήρε τόσο καιρό, τώρα μάθαμε πώς να διοικούμε».

Αλλά δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι παραχωρήσεις που έκανε στους εξτρεμιστές Ρεπουμπλικάνους για να κερδίσει τις ψήφους τους σημαίνουν ότι τελικά έχει αναλάβει το ηγετικό ρόλο του προέδρου της Βουλής από μια πολύ πιο αδύναμη θέση από τους προκατόχους του. «Θα πρέπει να υπηρετήσει τη θητεία του υπό την πίεση των νόμων που επεξεργαζόμαστε τώρα», είπε στους δημοσιογράφους ένας από τους ηγέτες των εξτρεμιστών, ο Ματ Γκετζ (Ρεπουμπλικάνος, Φλόριντα). Ο Γκετζ αργότερα εξήγησε την προθυμία του να υποστηρίξει τον ΜακΚάρθι, αν και είχε ορκιστεί να μην τον υποστηρίξει ποτέ λέγοντας: «Ξέμεινα από πράγματα που μπορούσα ακόμη και να φανταστώ να ζητήσω».

Στον λόγο αποδοχής του, ο ΜακΚάρθι ευχαρίστησε πρώτα την υπάλληλο της Βουλής, Σέριλ Τζόνσον, η οποία προέδρευσε στον παρατεταμένο αγώνα. Η Τζόνσον επιλέχθηκε από την Νάνσι Πελόζι (Δημοκρατική, Καλιφόρνια) όταν ανέλαβε την προεδρία το 2018 και υπηρετεί από το 2019. Η δουλειά της αυτή την εβδομάδα ήταν εντυπωσιακή.

Ο ΜακΚάρθι υποσχέθηκε ότι οι Ρεπουμπλικάνοι αναγνώρισαν ότι η ευθύνη τους δεν ήταν προς τον εαυτό τους ή προς τη διάσκεψή τους, αλλά προς τη χώρα, αλλά στη συνέχεια προχώρησε στο να παρουσιάσει μια λίστα επιθυμιών της δεξιάς για έρευνες, απελευθέρωση των επιχειρήσεων και ενίσχυση της χρήσης ορυκτών καυσίμων, μαζί με επιθέσεις κατά της μετανάστευσης, της «ξύπνιας ιδεολογίας⁵» στα δημόσια σχολεία και τους 87.000 νέους πράκτορες της Εσωτερικής Υπηρεσίας Εσόδων (IRS) που χρηματοδοτήθηκαν από τον νόμο για τη μείωση του πληθωρισμού για την επιβολή της φορολογικής νομοθεσίας. Παραδόξως, αν λάβουμε υπόψη την εστίαση της κυβέρνησης Μπάιντεν στην Κίνα και την επιτυχημένη έναρξη του επαναπατρισμού της εξαιρετικά σημαντικής βιομηχανίας των τσιπ, ο ΜακΚάρθι υποσχέθηκε ότι οι Ρεπουμπλικάνοι θα ακολουθούσαν ουσιαστικά την κυβέρνηση Μπάιντεν, προσπαθώντας να αντιμετωπίσουν την κομμουνιστική Κίνα και να δημιουργήσουν θέσεις εργασίας στην πατρίδα. Ο ΜακΚάρθι υποσχέθηκε ότι οι Ρεπουμπλικάνοι θα «αποτελούν έναν έλεγχο και θα παρέχουν μια ισορροπία στις πολιτικές του Προέδρου».

Ήταν μια ομιλία που παραπέμπει στα τελευταία 40 χρόνια της Ρεπουμπλικανικής ιδεολογίας, αν και επικαλέστηκε κάπως αδέξια τον ηρωικό πίνακα του Εμάνουελ Λόιτσε του 1851 με τον Ουάσιγκτον να διασχίζει τον ποταμό Ντέλαγουερ, για να υποδείξει ότι η Αμερική είναι μια χώρα στην οποία «όλοι είναι ίσοι» και «επιτρέπουμε σε όλους να μουν στο καράβι». Παρά τον προοδευτικό λόγο, όπως και οι Ρεπουμπλικάνοι από το 1980, τόνισε ότι οι Ρεπουμπλικάνοι θα θέσουν στο επίκεντρο στον «εργατικό φορολογούμενο». Στη συνεδρίαση των Ρεπουμπλικάνων όλοι ξέσπασαν σε χειροκροτήματα για να επικροτήσουν τις υποσχέσεις του, αλλά στην πραγματικότητα ήταν σαν να κόλλησε η βελόνα.

⁵ Σ.τ.Μ. Η «ξύπνια ιδεολογία» αναφέρεται στη woke culture (κυριολεκτικά ξυπνημένη κουλτούρα) που αποτελεί μια κοινωνική και πολιτική προσέγγιση που έχει ως στόχο την ευαισθητοποίηση για ζητήματα κοινωνικής δικαιοσύνης, διακρίσεων και ανισότητας. Οι υποστηρικτές της προωθούν τη δράση για αλλαγές σε κοινωνικό επίπεδο. Ωστόσο, η έννοια έχει γίνει αντικείμενο συζητήσεων και σε ορισμένες περιπτώσεις έχει αποκτήσει αρνητική χροιά, καθώς ορισμένοι την χαρακτηρίζουν υπερβολική ή υπεραπλουστευτική.

Αμέσως μετά τη νίκη του, ο ΜακΚάρθι ευχαρίστησε τα μέλη που παρέμειναν μαζί του κατά τις ψηφοφορίες, αλλά δήλωσε στους δημοσιογράφους: «Θέλω να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τον Πρόεδρο Τραμπ. Δεν νομίζω ότι κανείς θα μπορούσε να αμφισβητήσει την επιρροή του. Ήταν μαζί μου από την αρχή... Μου τηλεφωνούσε και τηλεφωνούσε άλλους... Σε ευχαριστώ, Πρόεδρε Τραμπ».

Ο Άαρον Ρούπαρ της *Public Notice*⁶ επεσήμανε ότι «ο ΜακΚάρθι καταβάλλει προσπάθεια να εκφράσει ενθουσιασμό για τον Τραμπ σε μια χρονική στιγμή που η επιρροή του είναι σαφώς μειωμένη και η πολιτική επωνυμία του είναι πιο τοξική για τους κύριους ψηφοφόρους από ποτέ - ειδικά στην επέτειο της εξέγερσης - είναι αξιοσημείωτη και ενδεικτική του σε ποιόν θα είναι υπόχρεος ως πρόεδρος».

Θα πήγαινα ένα βήμα παραπέρα και θα έλεγα ότι το να ενστερνιστεί τον Τραμπ ενώ η επιρροή του στο Ρεπουμπλικανικό Κόμμα το οδήγησε να χάσει τις τελευταίες τρεις εκλογές υποδηλώνει ότι, στο μέλλον, το κόμμα σχεδιάζει είτε να πείσει περισσότερους Αμερικανούς να στραφούν προς τον εξτρεμισμό των Ρεπουμπλικάνων MAGA⁷ – γεγονός που είναι απίθανο – είτε να περιορίσει την ψηφοφορία έτσι ώστε η αντίθεση σε αυτόν τον εξτρεμισμό να μην έχει σημασία.

Χθες, ο Ρεπουμπλικάνος κυβερνήτης του Οχάιο, Μάικ ΝτεΓουάιν, υπέγραψε ένα σύνολο αλλαγών στον εκλογικό νόμο που περιλαμβάνουν την απαίτηση ταυτοποίησης με φωτογραφία αντί για την χρήση άλλων κυβερνητικών εγγράφων ή λογαριασμών υπηρεσιών, τη συντομότερη προθεσμία για την επιστροφή των ψηφοδελτίων και τη διόρθωση σφαλμάτων σε αυτά (αποκαλείται «επιδιόρθωση»), την απαγόρευση της ψηφοφορίας στο πόδι και τον περιορισμό των κάλπων σε μία ανά κομητεία.

Επίσης χθες, μια επιτροπή τριών ομοσπονδιακών δικαστών αποφάνθηκε ότι η Πρώτη Περιφέρεια του Κογκρέσου της Νότιας Καρολίνας είναι ένοχη για αντισυνταγματική φυλετική χειραγώγηση των εκλογών. Μετά τον απογραφικό κατάλογο του 2020, το ρεπουμπλικανικά κυριαρχούμενο νομοθετικό σώμα μετέφερε το 62% των μαύρων ψηφοφόρων που ανήκαν προηγουμένως σε αυτή την εκλογική περιφέρεια στην Έκτη Περιφέρεια, μετατρέποντας μια περιοχή που πρόσφατα ήταν ισορροπημένη σε μια ακραία δεξιά περιφέρεια που η Ρεπουμπλικανή Νάνσι Μέις κέρδισε τον Νοέμβριο κατά 14 ποσοστιαίες μονάδες. Ο περιφερειακός δικαστής Ρίτσαρντ Μ. Γκέργκελ

⁶ Σ.τ.Μ. Ο όρος «Public Notice» αναφέρεται συνήθως σε ειδοποιήσεις ή ανακοινώσεις που προορίζονται για το ευρύ κοινό. Συνήθως, ενημερώνουν για διάφορα θέματα, όπως νομοθετικές αλλαγές, δημόσιες συναλλαγές, ανακοινώσεις δημόσιων συνεδριάσεων, ή άλλες σημαντικές ειδοποιήσεις που αφορούν την κοινότητα.

⁷ Σ.τ.Μ. Ο όρος «Ρεπουμπλικάνοι MAGA» αναφέρεται σε μέλη του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος που υποστηρίζουν το κίνημα «Make America Great Again» (MAGA). Το MAGA ξεκίνησε ως σύνθημα της προεκλογικής εκστρατείας του Ντόναλντ Τραμπ για τις προεδρικές εκλογές του 2016 και εκφράζει την υπόσχεση του για την αποκατάσταση της αμερικανικής μεγαλοπρέπειας. Το κίνημα MAGA συχνά περιλαμβάνει εθνικιστικές προσεγγίσεις, επικρίσεις του παγκόσμιου κοσμοπολιτισμού και έντονη αντίθεση προς ορισμένες πολιτικές ή κοινωνικές αλλαγές. Ο όρος MAGA έχει γίνει σύμβολο της πολιτικής του Τραμπ και συνδέεται συχνά με την επιθυμία για την επιστροφή σε μια εννοιολογική εκδοχή της "μεγαλοπρεπούς" Αμερικής.

δήλωσε: «Αν δείτε μια χελώνα στην κορυφή ενός φράχτη, ξέρετε ότι κάποιος την έβαλε εκεί.... Αυτό δεν είναι σύμπτωση».

Σε αντίθεση με τον ΜακΚάρθι, βρίσκεται ο ηγέτης της μειονότητας Τζέφρις, ο οποίος χρησιμοποίησε την τελετουργική παράδοση του προεδρικού σφυριού από τους Δημοκρατικούς στους Ρεπουμπλικάνους για να δώσει μια ενθουσιώδη ομιλία. Ξεκίνησε επαινώντας «την εμβληματική, ηρωική, θρυλική» πρώην πρόεδρος της Βουλής Νάνσι Πελόζι, ως «την καλύτερη πρόεδρο όλων των εποχών» και ευχαριστώντας τους αναπληρωτές της Στένι Χόγιερ (Δημοκρατικός, Μέριλαντ) και Τζιμ Κλάιμπερν (Δημοκρατικός, Νότια Καρολίνα).

Εξέτασε τους νόμους που ψήφισαν οι Δημοκρατικοί τα τελευταία δύο χρόνια—το Αμερικανικό Σχέδιο Διάσωσης, τον νόμο για τις Επενδύσεις στην Υποδομή και τις Θέσεις Εργασίας, τη νομοθεσία για την ασφαλή οπλοφορία, τον νόμο CHIPS & Science⁸ και τον νόμο για τη μείωση του πληθωρισμού, μεταξύ άλλων. «Ήταν ένα από τα πιο σημαντικά συνέδρια στην αμερικανική ιστορία», είπε συγκεκριμένα. Κάλεσε τους Δημοκρατικούς να συνεχίσουν τον αγώνα για μειωμένες δαπάνες, καλύτερα αμειβόμενες θέσεις εργασίας, πιο ασφαλείς κοινότητες, δημοκρατία, δημόσιο συμφέρον, οικονομικές ευκαιρίες για όλους και ελευθερία αναπαραγωγής.

«Ως Δημοκρατικούς», δήλωσε, «πιστεύουμε σε μια χώρα για όλους... Πιστεύουμε σε μια χώρα με ελευθερία και δικαιοσύνη για όλους, ίση προστασία υπό τον νόμο, ελεύθερες και δίκαιες εκλογές και, ναι, πιστεύουμε σε μια χώρα με ειρηνική μεταβίβαση εξουσίας.

«Πιστεύουμε ότι στην Αμερική η ποικιλομορφία μας είναι μια δύναμη – δεν είναι αδυναμία – μια οικονομική δύναμη, μια ανταγωνιστική δύναμη, μια πολιτιστική δύναμη.... Είμαστε ένα υπέροχο μωσαϊκό ανθρώπων από όλο τον κόσμο. Όπως μας υπενθύμιζε ο Τζον Λούις μερικές φορές εδώ, μπορεί να ήρθαμε με διάφορα πλοία, αλλά τώρα είμαστε όλοι στο ίδιο καράβι⁹. Είμαστε λευκοί. Είμαστε μαύροι. Είμαστε Λατίνοι. Είμαστε Ασιάτες. Είμαστε ιθαγενείς.

«Είμαστε Χριστιανοί. Είμαστε Εβραίοι. Είμαστε Μουσουλμάνοι. Είμαστε Ινδουιστές. Είμαστε θρησκευόμενοι. Είμαστε μη θρησκευόμενοι. Είμαστε γκέι. Είμαστε στρέιτ. Είμαστε νέοι. Είμαστε μεγαλύτεροι. Είμαστε γυναίκες. Είμαστε άντρες. Είμαστε πολίτες. Είμαστε ιδεαλιστές.

⁸ Σ.τ.Μ. Ο νόμος CHIPS and Science περιλαμβάνει μια ιστορική επένδυση για την επιτάχυνση της παραγωγής ημιαγωγών αμερικανικής κατασκευής, την αντιμετώπιση των ευπαθειών στην αλυσίδα εφοδιασμού για την παραγωγή περισσότερων προϊόντων, την αναζωογόνηση της επιστημονικής έρευνας και της τεχνολογικής ηγεσίας της Αμερικής, και ενισχύει την οικονομική και εθνική ασφάλεια της χώρας τόσο εντός όσο και εκτός των συνόρων.

⁹ Σ.τ.Μ. Η έκφραση «Μπορεί να ήρθαμε με διάφορα πλοία, αλλά τώρα είμαστε όλοι στο ίδιο καράβι» (we may have come over on different ships but we're all in the same boat now) εκφράζει την ιδέα ότι, αν και η προέλευση ή οι εμπειρίες μας μπορεί να είναι διαφορετικές, τώρα βρισκόμαστε σε μια κοινή κατάσταση ή πρόκληση και πρέπει να συνεργαστούμε για να τις αντιμετωπίσουμε. Αυτή η φράση συχνά χρησιμοποιείται για να υπογραμμίσει τη σημασία της αλληλεγγύης, της συνεργασίας και της κοινής ευθύνης. Είναι μια έκκληση για ενότητα και κοινωνική συνοχή, υπογραμμίζοντας την ανάγκη να αντιμετωπίζουμε κοινά ζητήματα με αμοιβαίο σεβασμό και συνεργασία.

«Εκ των πολλών, είμαστε ένα. Αυτό είναι που κάνει την Αμερική μια σπουδαία χώρα, και ανεξάρτητα από το τι είδους μισάνθρωποι προσπαθούν να μας διχάσουν, δεν πρόκειται να αφήσουμε κανέναν να το αλλάξει αυτό, ούτε τώρα, ούτε ποτέ. Αυτές είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής....

«Ας αφοσιωθούμε λοιπόν, αυτήν την πρώτη μέρα, στο αμερικανικό όνειρο, ένα όνειρο που υπόσχεται ότι αν εργαστείτε σκληρά και τηρείτε τους νόμους, θα είστε σε θέση να εξασφαλίσετε μια ζωή για εσάς και την οικογένειά σας, να μορφώσετε τα παιδιά σας, να αγοράστε ένα σπίτι και, μια μέρα, να συνταξιοδοτηθείτε με χάρη και αξιοπρέπεια».

Σε αυτή τη στιγμή της μετάβασης, είπε, ο αμερικανικός λαός θέλει να ξέρει ποια κατεύθυνση θα επιλέξει το Κογκρέσο. Οι Δημοκρατικοί προσφέρουν το χέρι τους στους Ρεπουμπλικάνους για να βρουν κοινό έδαφος, είπε ο Τζέφρις, αλλά «ποτέ δεν θα εκποιήσουμε τις αρχές μας. Οι Δημοκρατικοί της Βουλής θα θέτουν πάντα τις αμερικανικές αξίες πάνω από την απολυταρχία...

«Την ευεργεσία πάνω από τη μισαλλοδοξία, το Σύνταγμα πάνω από τις αιρέσεις, τη δημοκρατία έναντι των δημαγωγών, την οικονομική ευκαιρία έναντι του εξτρεμισμού, την ελευθερία έναντι του φασισμού, τη διακυβέρνηση πάνω από την χειραγώγηση, την ελπίδα έναντι του μίσους, την ένταξη έναντι στην απομόνωση, τη δικαιοσύνη έναντι του υπερβολικού δικαστικού ελέγχου, τη γνώση έναντι στις δικαστικές παρωδίες, τη ελευθερία έναντι του περιορισμού, την ωριμότητα έναντι του «Mar-a-Lago»¹⁰, την κανονικότητα έναντι της αρνητικότητας, την ευκαιρία έναντι της παρεμπόδισης, τους ανθρώπους έναντι της πολιτικής, τα ζητήματα ποιότητας ζωής έναντι των συνωμοσιολογικών θεωριών, την λογική έναντι του ρατσισμού, την ουσία έναντι της συκοφαντίας, τον θρίαμβο έναντι της τυραννίας, την κατανόηση έναντι της αποκρουστικότητας, το δικαίωμα ψήφου έναντι της καταστολής ψηφοφόρων, τις εργαζόμενες οικογένειες έναντι των καλών γνωριμιών, τη φιλοξενία έναντι της ξеноφοβίας, το «ναι, μπορούμε» έναντι του «δεν μπορείς να το κάνεις» και την ένθερμη αντιπροσώπευση έναντι της αναίτιας αντιπαράθεσης. Θα κάνουμε πάντα το σωστό για τον αμερικανικό λαό».

Η δάδα έχει όντως περάσει σε μια νέα γενιά, τουλάχιστον των Δημοκρατικών. Ανάμεσα σε αυτούς και τους εξτρεμιστές στις δικές του τάξεις, ο ΜακΚάρθι έχει μπροστά του μια δύσκολη δουλειά.

¹⁰Σ.τ.Μ. Το Mar-a-Lago είναι η επίσημη κατοικία του Ντόναλντ Τραμπ, την οποία κατέχει από το 1985. Στην ουσία, ο Τζέφρις κάνει αναφορά και ειρωνεύεται τον τρόπο ζωής του πρώην προέδρου για την πολυτέλεια και την «ανώριμη» επίδειξη πλούτου.

IV. Σχολιασμός

Η παρούσα πτυχιακή εργασία συνιστά μια ποικιλόμορφη μελέτη πάνω στην κρίσιμη διαδικασία της μετάφρασης, εστιάζοντας στα άρθρα της Χέδερ Κοξ Ρίκαρντσον που καλύπτουν τα γεγονότα της 4ης, 5ης και 7ης Ιανουαρίου 2023, σχετικά με τις αμερικανικές εκλογές και την ανάδειξη προέδρου στη Βουλή των Αντιπροσώπων. Η προσπάθεια αυτή αναδεικνύει τη μεταφραστική διαδικασία ως κλειδί για την κατανόηση και ερμηνεία πολιτικών γεγονότων σε παγκόσμια κλίμακα. Αναλύονται πτυχές όπως το κειμενικό είδος και ο σκοπός του κειμένου, η γλωσσική ποικιλία που επιλέγεται, το επίπεδο ύφους με βάση την ταξινόμηση του Νιούμαρκ, καθώς και οι μεταφραστικές τεχνικές και στρατηγικές. Με έμφαση στη σύνθετη φύση των όρων που πρέπει να μεταφραστούν, εξετάζονται οι προκλήσεις που προκύπτουν κατά τη μετάφραση σύνθετων εκφράσεων, ενώ επίσης εξετάζεται ο ρόλος της μετάφρασης στη διατήρηση της πολιτικής σημασίας και ευαισθησίας στα διάφορα πολιτισμικά πλαίσια. Μέσα από αυτήν την εξειδικευμένη προσέγγιση, επιδιώκεται η ανάδειξη της μετάφρασης ως πολυδιάστατου εργαλείου που διαμορφώνει την αποτελεσματική επικοινωνία και κατανόηση πολιτικών ιδεών, προσφέροντας έτσι έναν κρίσιμο φωτισμό στη σημασία της γλώσσας στον πολιτικό διάλογο.

Αρχικά, καλό θα ήταν να γνωρίζουμε μερικές πληροφορίες για την συγγραφέα και τα κείμενα-πηγή. Η Χέδερ Κοξ Ρίκαρντσον κατάγεται από το Λος Άντζελες της Καλιφόρνια στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην περιοχή αυτή. Είναι ιστορικός και καθηγήτρια ιστορίας στο Πανεπιστήμιο του Μασαχουσέτης. Είναι γνωστή για την εργασία της στον τομέα της ιστορίας των Ηνωμένων Πολιτειών, με έμφαση στην περίοδο του 19^{ου} και του 20^{ου} αιώνα. Εκτός από την ακαδημαϊκή της σταδιοδρομία, η Χέδερ Κοξ Ρίκαρντσον έχει αποκτήσει ευρύ κοινό ως συγγραφέας και δημοσιογράφος. Συχνά συμμετέχει σε συζητήσεις και σχολιάζει τρέχοντα πολιτικά γεγονότα με ένα ιστορικό πρίσμα, γεγονός που είναι φανερό και στα κείμενα που θα αναλύσουμε. Έχει επίσης αποκτήσει φήμη για την παρουσία της στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, όπου παρέχει αναλύσεις και ερμηνείες για σημαντικά πολιτικά γεγονότα.

Το «Letters from an American», από το οποίο προέρχονται τα κείμενα, είναι ένα blog της Χέδερ Κοξ Ρίκαρντσον. Σε καθημερινή βάση, παρέχει αναλύσεις και σχόλια σχετικά με την τρέχουσα πολιτική εξέλιξη στις Ηνωμένες Πολιτείες. Η Ρίκαρντσον εξετάζει τα ιστορικά πλαίσια και παρέχει εκτεταμένη ενημέρωση για τα κύρια γεγονότα, προσφέροντας την οπτική της ως ιστορικός και συγγραφέας. Το blog αναδεικνύεται για τη σαφήνεια των αναλύσεων του και τη συνεπή παρουσίασή του.

Η μετάφραση του κειμένου-πηγής από την αγγλική γλώσσα στην ελληνική έχει ως κύριο στόχο τη μεταφορά πληροφοριών. Αυτό επιτυγχάνεται μέσω μιας ακριβούς και πιστής μετάφρασης, η οποία διασφαλίζει τη διατήρηση της ακρίβειας και την αναλλοίωτη έννοια του αρχικού κειμένου. Απαιτείται, λοιπόν, προσοχή και προσήλωση στη λεπτομέρεια, προκειμένου η μετάφραση να είναι μεν πιστή στο περιεχόμενο του πρωτότυπου, να διασφαλίζει δε την ακριβή αναπαραγωγή της πληροφορίας. Παράλληλα, ωστόσο, η μετάφραση πρέπει να παραμένει φυσική και κατανοητή στην ελληνική γλώσσα, επιτρέποντας στους αναγνώστες να κατανοούν εύκολα το κείμενο και τις πληροφορίες που αυτό παρέχει.

Τα κείμενα που αναλύονται παρουσιάζουν μια σαφή δομή, με μια συνεκτική σειρά σκέψης και οργάνωση. Καταρχάς, παρατηρείται μια χρονολογική διάταξη των γεγονότων, προσφέροντας στον αναγνώστη μια κατανοητή εξέλιξη της ιστορίας. Η συγγραφέας παρέχει επιπλέον πληροφορίες και περιγραφές, εξηγώντας το πλαίσιο και τις συνθήκες κάθε γεγονότος, επιτρέποντας στον αναγνώστη να κατανοήσει πλήρως το περιεχόμενο.

Όσον αφορά τις μεταφραστικές τεχνικές, ακολουθήθηκε η παραφραστική μετάφραση, η οποία αποτελεί μια σημαντική μεθοδολογία στον χώρο της μετάφρασης, εστιάζοντας στη διατήρηση της σημασίας και του νοήματος του πρωτοτύπου, ενώ παράλληλα επιδιώκει να εκφράσει την ιδέα με διαφορετικά λόγια και φράσεις. Καταρχάς, η παραφραστική μετάφραση αντιμετωπίζει το κείμενο ως ένα ολοκληρωμένο σύνολο σκέψης και επιδιώκει την αποτύπωση της ιδέας, ενώ παράλληλα προσαρμόζεται στη νοηματική και λεξιλογική δομή της γλώσσας-στόχου.

Η διαδικασία της παραφραστικής μετάφρασης αντιμετωπίζει την πρόκληση να εξομοιώσει την αυθεντική έκφραση και ατμόσφαιρα, ενώ ταυτόχρονα να παρέχει στον αναγνώστη τη δυνατότητα να αντιληφθεί τη μετάφραση με άνεση και φυσικότητα. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, ο μεταφραστής επιλέγει λέξεις και φράσεις που διατηρούν το αυθεντικό νόημα, αλλά παράλληλα ανταποκρίνονται στις ιδιαιτερότητες της γλώσσας-στόχου. Για αυτό το λόγο, απαιτεί δεξιότητα στην επιλογή λέξεων και τη διατύπωση προτάσεων, καθώς και ευαισθησία στον χαρακτήρα του πρωτοτύπου κειμένου. Ο μεταφραστής πρέπει να είναι σε θέση να μεταφέρει τη συνολική αίσθηση του πρωτοτύπου, λαμβάνοντας υπόψη την ποικιλία των παραμέτρων που επηρεάζουν τη μετάφραση, όπως ο πολιτισμός, η κοινωνία και η ιστορία. Ακριβώς επειδή αυτή η τεχνική έχει τη δυνατότητα να παραμείνει πιστή στο πνεύμα του πρωτοτύπου κειμένου, ενώ ταυτόχρονα να προσαρμόζεται στις απαιτήσεις και τις ιδιαιτερότητες της γλώσσας-στόχου, επιτρέπει στο κοινό να απολαύσει μια φυσική και εκφραστική μετάφραση που ανταποκρίνεται στις προσδοκίες του. Συνολικά, η παραφραστική μετάφραση αντιπροσωπεύει μια ευέλικτη μεθοδολογία που ενώνει την μεταφραστική ακρίβεια με την καλλιτεχνική δημιουργία, δίνοντας νέα ζωή στα κείμενα και διατηρώντας την πνευματική τους αυθεντικότητα.

Αντίστοιχα, ως προς τις μεταφραστικές στρατηγικές χρησιμοποιήθηκαν κυρίως η μεταφραστική παράφραση και η μεταφραστική διαμόρφωση. Η μεταφραστική παράφραση επιτρέπει τη μετάφραση ενός κειμένου στη γλώσσα-στόχο με ελευθερία και δημιουργικότητα. Ο μεταφραστής αναλαμβάνει το έργο του να μεταφέρει τη σημασία του πρωτοτύπου με χρήση διαφορετικών λέξεων, φράσεων και δομών προτάσεων. Κατά τη διαδικασία της μεταφραστικής παράφρασης, ο μεταφραστής επικεντρώνεται στην κατανόηση του νοήματος του κειμένου, αγκαλιάζει το ύφος και την αίσθηση του πρωτοτύπου, και στη συνέχεια επαναδιατυπώνει τα περιεχόμενα με τρόπο που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της γλώσσας-στόχου. Ο στόχος είναι να διατηρηθεί η σημασία και το πνεύμα του αρχικού κειμένου, παρά τις απαραίτητες αλλαγές στη μορφή και τη δομή. Η μεταφραστική παράφραση είναι ιδιαίτερα χρήσιμη όταν οι λέξεις ή οι εκφράσεις του πρωτοτύπου δεν έχουν κυριολεκτική ισοδυναμία στη γλώσσα-στόχο ή όταν ο μεταφραστής επιθυμεί να παρουσιάσει το κείμενο με πιο φυσικό και συνεκτικό τρόπο.

Από την άλλη, η μεταφραστική διαμόρφωση επιδιώκει να διατηρήσει το νόημα, τη δομή και το ύφος του πρωτοτύπου κειμένου, ενώ προσαρμόζεται στις ιδιαιτερότητες και τις απαιτήσεις της γλώσσας-στόχου. Στη διαμόρφωση της μετάφρασης, ο μεταφραστής διατηρεί τη συνολική δομή και στιλιστικές πτυχές του πρωτοτύπου, αλλά προσαρμόζει τις λεπτομέρειες και τα στοιχεία που ενδέχεται να μην μεταφράζονται κυριολεκτικά. Κατά τη διαμόρφωση, ο μεταφραστής εστιάζεται στη διατήρηση της φυσιογνωμίας του πρωτοτύπου. Αυτό επιτυγχάνεται με τη χρήση παραλλαγών, ελαφριών προσαρμογών και αλλαγών στην εκφραστική τεχνική. Επιπλέον, η μεταφραστική διαμόρφωση αφορά την αναζήτηση εναλλακτικών λέξεων και φράσεων που να διατηρούν τη σημασία, αλλά να ανταποκρίνονται στις γλωσσικές ιδιαιτερότητες της γλώσσας-στόχου. Αυτό επιτρέπει στο κείμενο να φαίνεται φυσικό και ευαίσθητο στη γλώσσα-στόχο, ενώ διατηρεί την αρχική του αυθεντικότητα. Η μεταφραστική διαμόρφωση απαιτεί εκτεταμένη γνώση της γλώσσας-στόχου και της πολιτισμικής της συγκυρίας, καθώς και δεξιότητες στην ποιητική και εκφραστική χρήση της γλώσσας. Επιτρέπει στον μεταφραστή να δημιουργήσει μια εναργή εκδοχή του πρωτοτύπου που να ενσωματώνει τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της γλώσσας-στόχου, προσφέροντας ένα μεταφραστικό κείμενο που συνδυάζει ακρίβεια και εκφραστικότητα.

Το στυλ και η φόρμα του γραπτού λόγου εξαρτώνται πάντα από τον σκοπό και το κοινό του κειμένου. Μπορεί να είναι επιστημονικό, δημοσιογραφικό, πειθαρχημένο ή διασκεδαστικό, ανάλογα με τον σκοπό του. Τα συγκεκριμένα άρθρα είναι δημοσιογραφικά και έχουν σκοπό να ενημερώσουν και να παραθέσουν γεγονότα και απόψεις. Έτσι, ο τρόπος έκφρασης είναι πιο σοβαρός και μετρημένος. Επιπλέον, το κοινό προς το οποίο απευθύνονται δεν είναι αποκλειστικά επιστημονικό, αλλά πιο ευρύ και, ως αποτέλεσμα, με ένα μεγάλο φάσμα γνώσεων. Μπορεί να τα διαβάσουν έντονα πολιτικοποιημένοι και καλά ενημερωμένοι πολίτες. Μπορεί να τα διαβάσουν άνθρωποι με λιγότερες πολιτικές γνώσεις, απλά προς ενημέρωσή τους. Ή μπορεί και να τα διαβάζουν πολίτες άλλων χωρών που θέλουν να είναι ενήμεροι για την επικαιρότητα με περισσότερες ή λιγότερες γνώσεις για την αμερικανική ιστορία και την αμερικανική πολιτική σκηνή.

Το ύφος τους είναι *Χαμηλό Επιστημονικό (Low Scientific Style)* σύμφωνα με τον μεταφραστικό θεωρητή Πίτερ Νιούμαρκ. Συγκεκριμένα, αυτό το ύφος χρησιμοποιείται σε απλές περιγραφές και εξηγήσεις, χωρίς την υπερβολική χρήση επιστημονικού λεξιλογίου. Μερικά χαρακτηριστικά του είναι η απλή γλώσσα, η χρήση, δηλαδή, λέξεων και φράσεων που είναι κοινές και κατανοητές από το ευρύ κοινό. Αποφεύγεται τη χρήση περίπλοκων ή εξειδικευμένων όρων. Το κείμενο επικεντρώνεται στην κατανόηση και τη σαφήνεια. Οι περιγραφές και οι εξηγήσεις παρέχονται με τρόπο που διευκολύνει τον αναγνώστη να κατανοήσει τα γεγονότα.

Η κατηγοριοποίηση αυτή βοηθά στην προσαρμογή του ύφους της μετάφρασης στο αρχικό κείμενο, λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορές στον τρόπο έκφρασης και στον σκοπό του κειμένου.

Ο σκοπός των συγκεκριμένων άρθρων, λοιπόν, είναι ενημερωτικός, οπότε στοχεύουν στην παροχή νέων και πληροφοριών σχετικά με ένα συγκεκριμένο θέμα, σε αυτή την περίπτωση τις εκλογές τον Ιανουάριο του 2023. Τα ενημερωτικά άρθρα συνήθως παρουσιάζουν αντικειμενικά και ακριβή δεδομένα, προσφέροντας στον

αναγνώστη μια σαφή εικόνα της εν λόγω ενημερωτικής θεματολογίας. Δεν ισχύει, όμως, και στην προκειμένη περίπτωση.

Αντίθετα, μπορούμε να διακρίνουμε μερικά προσωπικά σχόλια και υπονοούμενα ειρωνείας, τα οποία πρέπει και να διατηρηθούν. Παραδείγματα μπορούν να αποτελέσουν τα εξής: η χρήση λέξεων και εκφράσεων (*came up short, McCarthy and his supporters ... can't even agree on a speaker, One story here is about competence κ.α.*) και η σύγκριση με άλλα πρόσωπα, κυρίως την Νάνσι Πελόζι. Αυτό, βέβαια, μπορεί να έχει διάφορες επιπτώσεις, όπως να ενισχύσει την προσωπική φύση του κειμένου και να δημιουργήσει μια πιο προσωπική σύνδεση με τον αναγνώστη, αναγνωρίζοντας, έτσι, και την ανθρώπινη διάσταση του συγγραφέα. Παράλληλα, όμως, υπάρχει πάντα και ο κίνδυνος εκτροπής, δηλαδή η υπερβολική χρήση ειρωνείας ή προσωπικών σχολίων που μπορεί να κινδυνεύει να αποκρύψει την αντικειμενική ανάλυση ή να εκτρέψει τον αναγνώστη από την κύρια θέση του κειμένου, κάτι που θεωρώ δεν γίνεται σε αυτή την περίπτωση.

Αυτό φαίνεται κυρίως στον επίλογο, όπου παρατηρούμε ότι δεν υπάρχει μια μικρή περίληψη των όσων προαναφέρθηκαν, αλλά, ο τόνος και ο τρόπος συγγραφής προκαλούν τον αναγνώστη να σκεφτεί και να αναλογιστεί, ενθαρρύνοντάς τον να εξετάσει κριτικά τις πληροφορίες που του παρέχονται και να καταλήξει στα δικά του συμπεράσματα.

Έτσι, προχωράμε και στην γλωσσική κατεύθυνση του κειμένου. Η διαδικασία αυτή περιλαμβάνει την αναγνώριση των δομικών και γραμματικών χαρακτηριστικών του πρωτότυπου κειμένου, καθώς και την κατανόηση των σημασιολογικών, πολιτισμικών και συντακτικών προεκτάσεών του. Κατά τη διαδικασία αυτή, οφείλουμε να επικεντρωθούμε στην ακριβή αναπαραγωγή της σημασίας του κειμένου στη γλώσσα προορισμού, λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορές στη δομή, τη γραμματική και τον πολιτισμό. Οι γλωσσικές δεξιότητες, η εξοικείωση με τους δύο πολιτισμούς και η ευαισθησία στη σημασιολογία και την έκφραση καθίστανται σημαντικές για την αποτελεσματική μετάφραση.

Αρχικά, πρέπει να αναφερθεί ότι διατηρήθηκαν οι αγγλικές ονομασίες νομοθεσιών, καθώς και ονομασίες των blogs, podcasts, των δελτίων ειδήσεων και των εφημερίδων. Μερικά παραδείγματα αποτελούν οι νομοθεσίες του *Great Society*, του *New Deal* και του *CHIPS & Science*, ενώ, αντίστοιχα, και του blog *Talking Point Memo*, της εφημερίδας *Washington Post* και του δελτίου *ABC News*. Η απόφαση αυτή συμβάλλει θετικά στην διατήρηση της ακρίβειας και διευκολύνει την κατανόηση. Με αυτό τον τρόπο, ο αναγνώστης γνωρίζει τις σωστές πηγές και τις σωστές πληροφορίες στην περίπτωση που επιθυμεί να κάνει δική του έρευνα ή μπορεί να πρόκειται για μέσα και νόμους που ήδη γνωρίζει με την αγγλική ονομασία τους. Με την διατήρηση των ονομάτων απαλείφεται η πιθανότητα παρανόησης.

Μια ακόμη σημαντική απόφαση ήταν η αναφορά σε ονόματα προσώπων, όπως, για παράδειγμα, η πρώην πρόεδρος της Βουλής Nancy Pelosi και ο πρόεδρος των ΗΠΑ Joe Biden. Σε αυτές περιπτώσεις, υπάρχουν τρεις διαφορετικές επιλογές: πρώτον, να διατηρήσουμε την αρχική τους μορφή, δεύτερον, να προσαρμόσουμε φωνητικά τα ονόματα στην ελληνική δομή και, τέλος, να βρούμε τα αντίστοιχα ελληνικά ονόματα. Πρώτα αποκλείστηκε η τελευταία επιλογή, καθώς φαίνεται ανούσια αν κρίνουμε από

το γεγονός ότι πρόκειται για ονόματα που είναι γνωστά στη διεθνή πολιτική σκηνή μέσω της επικαιρότητας και των δελτίων ειδήσεων και, συνεπώς, πιο εύκολο να αναγνωριστούν από το κοινό με την πρωτότυπη μορφή τους.

Έτσι, η τελική απόφαση ήταν αν θα διατηρηθεί η αρχική τους μορφή ή να θα γραφούν με ελληνικούς χαρακτήρες. Στην πρώτη επιλογή, τα ονόματα διατηρούνται ως έχουν, χωρίς καμία μεταγραφή ή μετάφραση. Η τελευταία, την οποία επέλεξα, περιλαμβάνει την προσαρμογή του ονόματος στη φωνητική δομή της ελληνικής γλώσσας, δηλαδή τη μεταγραφή του. Οι φωνητικοί κανόνες μπορούν να τροποποιηθούν για να αντικατοπτρίζουν παρόμοια ή παρεμφερή προφορά στα ελληνικά. Έκανα αυτή την επιλογή γιατί πρόκειται για ονόματα που συζητούνται και όλοι γνωρίζουν, ακόμα και αν δεν έχουν καμία γνώση της αγγλικής γλώσσας, οπότε και θα είναι πιο εύκολο να τα αναγνωρίσουν.

Παρομοίως, χρειάστηκε να σκεφτώ και πώς θα μετέφερα τις συντομογραφίες που αναφέρονταν στο κόμμα και την πολιτεία των πολιτικών προσώπων που κάνει αναφορά το κείμενο (R-CA, R-FL, R-CO, D-NY κ.λπ.). Κρίνοντας από το γεγονός ότι το ελληνικό κοινό μπορεί να μην είναι συνηθισμένο στις παραπάνω βραχυγραφίες, και για να αποφύγω τυχόν σύγχυση, αποφάσισα να τα μεταφέρω αναλυτικά. Έτσι, ο Kevin McCarthy (R-CA) μεταφέρεται ως Κέβιν ΜακΚάρθι (Ρεπουμπλικάνος, Καλιφόρνια), ο Matt Gaetz (R-FL) ως Ματ Γκετζ (Ρεπουμπλικάνος, Φλόριντα), η Lauren Boebert (R-CO) ως Λόρεν Μπόμπερτ (Ρεπουμπλικανή -Κολοράντο) κ.ο.κ.

Ένα θέμα, ακόμη, που με απασχόλησε ιδιαίτερα είναι η μετάφραση των όρων «black» και «white» λόγω της πολιτικής ορθότητας. Στο πλαίσιο αυτής της εργασίας, καταλαβαίνουμε πως η μεταφραστική διαδικασία επηρεάζει όχι μόνο τη γλωσσική πτυχή, αλλά και την πολιτική ευαισθησία και πολιτισμική κατανόηση. Είναι σίγουρα σημαντικό να χρησιμοποιούνται όροι που δείχνουν σεβασμό και δεν προκαλούν προσβολή και να είμαστε ενημερωμένοι για τις προτιμήσεις και τον τρόπο που προτιμούν να αναφέρονται οι άνθρωποι από διάφορες εθνικές ομάδες, καθώς οι προτιμήσεις μπορεί να διαφέρουν. Μερικές φορές, οι απόψεις δίστανται, όπως, για παράδειγμα, αν είναι πιο σωστή η χρήση της λέξης «μαύρος» ή «Αφρο-αμερικανός». Ωστόσο, κρίνοντας από το γεγονός ότι η Ρίκαρντσον χρησιμοποιεί την λέξη «black» και όχι «African-American», οφείλουμε να διατηρήσουμε και τον τρόπο έκφρασης της συγγραφέως.

Επιπλέον, χρειάζεται να εξετάσουμε την μετάφραση μεταφορικών εκφράσεων από το κείμενο-πηγή στη γλώσσα-στόχο. Η μετάφραση μεταφορικών εκφράσεων αποτελεί μια πρόκληση για κάθε μεταφραστή, καθώς απαιτεί την κατανόηση όχι μόνο των λέξεων αλλά και του πολιτισμικού και κοινωνικού πλαισίου. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τις μεταφορικές εκφράσεις που βασίζονται σε παραδοσιακές, περιφερειακές ή πολιτισμικές αντιλήψεις. Στη διαδικασία μετάφρασης από τα αγγλικά στα ελληνικά, ο μεταφραστής πρέπει να λάβει υπόψη του τη σημασία και το πνεύμα της εκφραστικής αυτής γλώσσας. Ενδέχεται να υπάρχουν περιπτώσεις όπου η μετάφραση λέξη προς λέξη δεν μπορεί να αποδώσει πλήρως την ευρύτερη σημασία της μεταφορικής έκφρασης. Είναι σημαντικό ο μεταφραστής να είναι εξοικειωμένος με τις διαφορετικές πτυχές της κουλτούρας των δύο γλωσσών, καθώς αυτό επηρεάζει τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνονται οι άνθρωποι τις μεταφορικές εκφράσεις.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, ο μεταφραστής μπορεί να αποφασίσει να διατηρήσει την αυθεντική μορφή της μεταφορικής έκφρασης, προσθέτοντας ενδεχομένως μια σύντομη εξήγηση για το νόημά της. Αυτό βοηθάει τον αναγνώστη να κατανοήσει την ιδιαιτερότητα της έκφρασης και να μην χάσει την πληροφορία που μεταφέρει. Στην τελική ανάλυση, η μετάφραση μεταφορικών εκφράσεων είναι τέχνη περισσότερο παρά επιστήμη, απαιτώντας τόσο γλωσσική επιδεξιότητα όσο και ευαισθησία στις πολιτισμικές διαφορές. Σε άλλες περιπτώσεις είναι δυνατό να βρεθούν αντίστοιχες μεταφορικές εκφράσεις που χρησιμοποιούνται στη γλώσσα-στόχο που θα επιτρέψουν τη διατήρηση του αρχικού νοήματος και ταυτόχρονα θα εξυπηρετούν στην κατανόηση στην ελληνική γλώσσα.

Τέτοια παραδείγματα αποτελούν οι εξής εκφράσεις: «came up short», «the mayor of Crazytown», «here's the kicker», καθώς και «play by the rules». Στο πρώτο παράδειγμα, αν κάναμε μετάφραση λέξη προς λέξη, θα είχαμε το αποτέλεσμα «έμεινε σύντομος» ή «έμεινε ανεπαρκής» τα οποία δεν βγάζουν κανένα νόημα στη γλώσσα στόχο. Η έκφραση αυτή, ωστόσο, στα αγγλικά χρησιμοποιείται μεταφορικά για να δηλώσει ότι κάποιος δεν επιτυγχάνει τον επιθυμητό στόχο ή αποτέλεσμα. Συνεπώς, μια αντίστοιχη έκφραση είναι το «φάνηκε ανάξιος των προσδοκιών».

Παρομοίως, η έκφραση «the mayor of Crazytown» μεταφράζεται αυτολεξεί ως «ο δήμαρχος της Τρελούπολης», που, για άλλη μια φορά, δεν χρησιμοποιείται στα ελληνικά. Έτσι, μια δημιουργική μετάφραση θα μπορούσε να είναι το «θα πρέπει να φέρει βόλτα το τρελοκομείο». Ως προς τη σημασία, η έκφραση «the mayor of Crazytown» αναφέρεται σε κάποιον που διοικεί με έναν ανεύθυνο ή παράξενο τρόπο, συχνά παρουσιάζοντας απροσδόκητες συμπεριφορές ή αποφάσεις. Η μετάφραση "θα πρέπει να φέρει βόλτα το τρελοκομείο" επικεντρώνεται στο να παρουσιάσει τον πρόεδρο ως κάποιον του οποίου η συμπεριφορά είναι τόσο εκκεντρική που θα έπρεπε να φροντίζει το ίδιο το τρελοκομείο. Η μετάφραση διατηρεί, έτσι, την έννοια της ανεύθυνης διοίκησης, και, ταυτόχρονα, τη δόση χιούμορ που ταιριάζει στην μεταφορική χρήση της έκφρασης του πρωτότυπου κειμένου.

Όσο για την έκφραση «here's the kicker», η μετάφραση «Αλλά εδώ είναι το κερασάκι στην τούρτα» είναι αρκετά καλή και στοχεύει στην ίδια γενική έννοια. Και οι δύο εκφράσεις χρησιμοποιούνται για να εισάγουν ένα απροσδόκητο στοιχείο σε μια αφήγηση ή σε μια σειρά γεγονότων. Τέλος, η μετάφραση «τηρείτε τους νόμους» για τη μεταφορική έκφραση «play by the rules» είναι λογική και προσφέρει μια σαφή και κατανοητή μετάφραση, καθώς και οι δύο εκφράσεις χρησιμοποιούνται για να εκφράσουν την ανάγκη να ακολουθούνται οι κανόνες ή, στην προκειμένη περίπτωση, οι νόμοι. Η έκφραση του πρωτοτύπου είναι μεταφορική, ενώ το μετάφρασμα κυριολεκτικό, ωστόσο παρέχει μια ακριβή αντιστοιχία μεταξύ των δύο γλωσσών.

Συμπληρωματικά, ως μέρος της μετάφρασης από την λεξιλογική οπτική, δημιουργήθηκε ένα γλωσσάρι που περιλαμβάνει την εξειδικευμένη ορολογία που παρουσιάζεται στο κείμενο-πηγή, τη μεταφραστική της αντιστοιχία στα ελληνικά και την πηγή από όπου αντλήθηκε η μετάφραση. Λόγω του διαφορετικού πολιτεύματος και του διαφορετικού τρόπου λειτουργίας της αμερικανικής κυβέρνησης, υπάρχουν όροι και έννοιες που απαιτούν ακρίβεια και συνέπεια στη μετάφραση. Για το λόγο αυτό το γλωσσάρι αποτελεί ένα σημαντικό εργαλείο. Με αυτόν τον τρόπο, εξασφαλίζεται

ότι οι μεταφράσεις είναι συνεπείς σε όλο το κείμενο, προσφέροντας ομοιομορφία και σαφήνεια.

Σε ορισμένα σημεία, ήταν απαραίτητη και η αλλαγή στην σύνταξη. Τέτοιου είδους αλλαγές συμβαίνουν για διάφορους λόγους, που σχετίζονται με τις διαφορές μεταξύ των διαφορετικών γλωσσών και πολιτισμών. Αναλυτικότερα, κάθε γλώσσα έχει διαφορετικούς τρόπους οργάνωσης των προτάσεων, των φράσεων και των ιδιωμάτων. Ο μεταφραστής πρέπει να προσαρμόσει τη σύνταξη ώστε να ταιριάζει με τους γραμματικούς κανόνες και τις συνήθειες της γλώσσας-στόχου. Επιπρόσθετα, είναι απαραίτητο να διατηρηθεί το ύφος και η φυσικότητα του κειμένου στη νέα γλώσσα, και αυτό μπορεί να απαιτεί προσαρμογές στη σύνταξη. Ο στόχος είναι πάντα να παραμείνουμε πιστοί στο νόημα του πρωτότυπου κειμένου, αλλά η επιλογή των λέξεων και η οργάνωση των φράσεων μπορεί να προσαρμοστεί για να καταστεί καλύτερα κατανοητή και φυσική στη γλώσσα-στόχο.

Για παράδειγμα, η φράση «and now tearing down the current government is the idea that drives the Republican base» μεταφράστηκε ως «και τώρα η ιδέα που κινητοποιεί τη βάση των Ρεπουμπλικάνων είναι η καταστροφή της τρέχουσας κυβέρνησης» και παρουσιάζει δύο αλλαγές. Πρώτον, το «tearing down» μετατρέπεται στο ουσιαστικό «η καταστροφή». Δεύτερον, στην αρχική αγγλική φράση, ως υποκείμενο λειτουργεί το «tearing down the current government» που ακολουθείται απευθείας από το ρήμα «is» και έπειτα την επεξήγηση της ιδέας που κινητοποιεί τη βάση των Ρεπουμπλικάνων. Στη μετάφραση, η δομή αλλάζει ελαφρώς για να αντικατοπτρίσει καλύτερα τη φυσιολογία και τη σύνταξη της ελληνικής γλώσσας. Συγκεκριμένα, το υποκείμενο γίνεται «η ιδέα» που προηγείται του ρήματος «είναι» και προσδιορίζεται από την δευτερεύουσα αναφορική πρόταση «που κινητοποιεί τη βάση των Ρεπουμπλικάνων». Αυτή η αλλαγή βοηθάει στην καλύτερη αντιστοίχιση με τη συνήθη δομή των ελληνικών προτάσεων και, συνεπώς, στη διασφάλιση της φυσικότητας και της κατανόησης της μετάφρασης από τον αναγνώστη.

Τέλος, όσον αφορά τα σχόλια του μεταφραστή, προστέθηκαν με σκοπό να παρέχουν πληροφορίες, διευκρινίσεις ή συμπληρωματικές επεξηγήσεις. Συγκεκριμένα, αφορούν κυρίως στην επεξήγηση νόμων και του ιστορικού-πολιτισμικού υπόβαθρου των Ηνωμένων Πολιτειών. Έτσι, η κατανόηση του κειμένου από τον αναγνώστη με βάση το πλαίσιο του νομικού και ιστορικού περιβάλλοντος γίνεται πιο εύκολη. Τα σχόλια του μεταφραστή περιλαμβάνουν περιγραφές των νομοθετικών πλαισίων για να προσδιοριστεί το πώς οι νομοθετικές διατάξεις επηρεάζουν το περιεχόμενο. Όσον αφορά τα ιστορικά πλαίσια, η επεξήγησή τους αφορά τα γεγονότα και τις κοινωνικές συνθήκες που έχουν σημαντική συνάφεια με το κείμενο. Συνολικά, η προσθήκη σχολίων αυξάνει τη σαφήνεια και την κατανόηση του κειμένου, προσφέροντας στον αναγνώστη ένα εμπειριστατωμένο πλαίσιο για την ερμηνεία του.

Συνοψίζοντας, η προκλητικότητα της μετάφρασης εμφανίζεται στη δυσκολία να διατηρηθεί η πολυσημία και η κοινωνική σημασία των όρων σε διάφορα πολιτισμικά πλαίσια. Ωστόσο, ακριβώς αυτή η προκλητικότητα καλεί μεταφραστές και ερευνητές να αντιμετωπίσουν τη γλώσσα ως κλειδί για την ανάπτυξη κοινού πολιτιστικού κατανοητικού πλαισίου. Σε έναν κόσμο όπου η επικοινωνία διασχίζει σύνορα και πολιτισμικές διαφορές, η μετάφραση αναδεικνύεται ως κρίσιμο εργαλείο

για τη διατήρηση της πολυφωνίας και της πολιτιστικής ποικιλομορφίας. Με αυτόν τον τρόπο, ολοκληρώνεται η παρούσα εργασία, προσφέροντας μια εισβολή στον κόσμο της μετάφρασης ως κλειδί για την πολιτική κατανόηση και διαλογισμό.

VI. Πηγές

Πρωτότυπα κείμενα

Richardson, H. C. (2023, January 5). *January 4, 2023*. January 4, 2023 - by Heather Cox Richardson. https://heathercoxrichardson.substack.com/p/january-4-2023?utm_source=post-email-title&publication_id=20533&post_id=94792174&isFreemail=true&utm_medium=email

Richardson, H. C. (2023b, January 6). *January 5, 2023*. January 5, 2023 - by Heather Cox Richardson. https://heathercoxrichardson.substack.com/p/january-5-2023?utm_source=post-email-title&publication_id=20533&post_id=94991942&isFreemail=true&utm_medium=email

Richardson, H. C. (2023c, January 8). *January 7, 2023*. January 7, 2023 - by Heather Cox Richardson. https://heathercoxrichardson.substack.com/p/january-7-2023?utm_source=post-email-title&publication_id=20533&post_id=95369983&isFreemail=true&utm_medium=email

Τι σημαίνει πραγματικά η λέξη “woke” και γιατί τόσοι πολλοί τη χρησιμοποιούν λάθος. Μικροπράγματα. (2022, July 7). <https://mikropragmata.lifo.gr/zoi/ti-pragmatika-simainei-i-leksi-woke/>

Τι πραγματικά σημαίνει η λέξη “woke” και γιατί προσβάλει μισογύνηδες και ακροδεξιούς; Provocateur. (2023, March 31). <https://www.provocateur.gr/prisma/istories/27109/ti-pragmatika-shmainei-h-leksh-woke-kai-giati-thn-misoyn-oi-akrodeksioi/>

Newsroom. (2023, April 2). *Ρεπουμπλικανοί υποψήφιοι: Αναζητώντας τρόπους να “πολεμήσουν” τον τραμπ – τα διδάγματα του 2016. Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ.* <https://www.kathimerini.gr/world/562352251/repoymplikanoi-ypopsifioi-anazitontas-tropoys-na-polemisoyn-ton-tramp-ta-didagmata-toy-2016/>

Volle, A. (2024, January 16). *MAGA movement*. Encyclopedia Britannica. <https://www.britannica.com/topic/MAGA-movement>

Britannica, T. Editors of Encyclopaedia (2023, November 22). *Great Society*. Encyclopedia Britannica. <https://www.britannica.com/event/Great-Society>

Britannica, T. Editors of Encyclopaedia (2023, December 16). *New Deal*. Encyclopedia Britannica. <https://www.britannica.com/money/topic/New-Deal>

Britannica, T. Editors of Encyclopaedia (2024, January 20). *Ku Klux Klan*. Encyclopedia Britannica. <https://www.britannica.com/topic/Ku-Klux-Klan>

Ostberg, R. (2024, January 17). *Mar-a-Lago*. Encyclopedia Britannica. <https://www.britannica.com/topic/Mar-a-Lago>

About. TPM – Talking Points Memo. (n.d.). <https://talkingpointsmemo.com/about>

WordReference (<https://www.wordreference.com/>)

VII. Παράρτημα 1

	Πρωτότυπος όρος	Απόδοση όρου
	A	
1	administration	Κυβέρνηση
2	asylum officer	υπάλληλος αρμόδιος για ζητήματα ασύλου
3	autocracy	απολυταρχία
	B	
4	ballot	ψηφοφορία
5	basic laws	Θεμελιώδεις Νόμοι
6	benevolence	φιλανθρωπία
7	bigotry	αδιαλλαξία
8	bipartisan agreement	δικομματική συμφωνία
9	business regulation	επιχειρηματικοί κανονισμοί
	C	
10	candidate	υποψήφιος
11	Chamber of Commerce	Εμπορικό Επιμελητήριο
12	civil rights	ατομικά δικαιώματα
13	Civil War	εμφύλιος πόλεμος
14	Confederate	ομόσπονδος
15	Congress	Κογκρέσο
	D	
16	Democrat	μέλος του Δημοκρατικού κόμματος
17	demagogue	δημαγωγός
18	deregulation	απορρύθμιση
19	District Judge	επαρχιακός δικαστής
	E	
20	elect	εκλέγω
21	electors	ψηφοφόρος
22	extremist	εξτρεμιστικός
	F	
23	federal government	ομοσπονδιακή κυβέρνηση
	G	
24	governance	διακυβέρνηση
	H	
25	House of Representatives	Βουλή των Αντιπροσώπων
	I	
26	immigration law	νόμοι για τη μετανάστευση
27	infrastructure	υποδομή
28	Infrastructure Investment	επένδυση σε υποδομές
29	insulin	ινσουλίνη
30	investment	επένδυση κεφαλαίων
	K	
31	kangaroo courts	ψευδο-δικαστήριο
	L	
32	law enforcement officer	αρμόδιος για την επιβολή του νόμου
33	Lawmaker	νομοθέτης
34	legislative body	νομοθετικό σώμα

35	lieutenant	αναπληρωτής
	M	
36	manufacturing	μεταποίηση
37	martial law	στρατιωτικός νόμος
38	migrant	μετανάστης
39	minority	μειοψηφία
40	Minority Leader	ηγέτης μειονότητας
	N	
41	national debt	εθνικό χρέος
	P	
42	pandemic	πανδημία
43	Party	πολιτικό κόμμα
44	public education	δημόσια εκπαίδευση
45	public health	δημόσια υγεία
	R	
46	Republican	Ρεπουμπλικάνος
47	racism	ρατσισμός
48	Reconstruction era	εποχή ανασυγκρότησης
49	reproductive freedom	αναπαραγωγική ελευθερία
50	right-wing	δεξιά
	S	
51	Senate	Γερουσία
52	social welfare state	κοινωνικό κράτος πρόνοιας
53	socialism	σοσιαλισμός
	T	
54	tax	φόρος
55	taxpayer	φορολογούμενος
	V	
56	Vice President	Αντιπρόεδρος
57	voter	ψηφοφόρος
	W	
58	White House	Λευκός Οίκος
59	workforce development	ανάπτυξη του εργατικού δυναμικού

	Πηγή τεκμηρίωσης
1	Περάκης, Ε. (n.d.). administration . <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό Νομικών Όρων</i> (p. 50). Νομική Βιβλιοθήκη.
2	Linguee: Dictionary for German, French, Spanish, and more. Linguee.com. (n.d.). https://www.linguee.com/
3	Περάκης, Ε. (n.d.). autocracy. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό Νομικών Όρων</i> (p. 116). Νομική Βιβλιοθήκη.
4	Περάκης, Ε. (n.d.). ballot. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό Νομικών Όρων</i> (p. 126). Νομική Βιβλιοθήκη.
5	Linguee: Dictionary for German, French, Spanish, and more. Linguee.com. (n.d.). https://www.linguee.com/
6	Περάκης, Ε. (n.d.). benevolence . <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό Νομικών Όρων</i> (p. 132). Νομική Βιβλιοθήκη.
7	Εκδόσεις Γιάννη Ρίζου. (n.d.). bigotry. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό</i> (p. 192).
8	Linguee: Dictionary for German, French, Spanish, and more. Linguee.com. (n.d.). https://www.linguee.com/
9	Linguee: Dictionary for German, French, Spanish, and more. Linguee.com. (n.d.). https://www.linguee.com/
10	Περάκης, Ε. (n.d.). candidate. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό Νομικών Όρων</i> (p. 154). Νομική Βιβλιοθήκη.
11	Περάκης, Ε. (n.d.). Chamber of Commerce. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό Νομικών Όρων</i> (p. 162). Νομική Βιβλιοθήκη.
12	Linguee: Dictionary for German, French, Spanish, and more. Linguee.com. (n.d.). https://www.linguee.com/
13	Linguee: Dictionary for German, French, Spanish, and more. Linguee.com. (n.d.). https://www.linguee.com/
14	Εκδόσεις Γιάννη Ρίζου. (n.d.). Confederate. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό</i> (p. 332).
15	Περάκης, Ε. (n.d.). Congress. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό Νομικών Όρων</i> (p. 189). Νομική Βιβλιοθήκη.
16	Εκδόσεις Γιάννη Ρίζου. (n.d.). Democrat. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό</i> (p. 405).
17	Εκδόσεις Γιάννη Ρίζου. (n.d.). demagogue. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό</i> (p. 405).
18	Περάκης, Ε. (n.d.). deregulation. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό Νομικών Όρων</i> (p. 248). Νομική Βιβλιοθήκη.
19	Linguee: Dictionary for German, French, Spanish, and more. Linguee.com. (n.d.). https://www.linguee.com/
20	Περάκης, Ε. (n.d.). elect. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό Νομικών Όρων</i> (p. 281). Νομική Βιβλιοθήκη.
21	Περάκης, Ε. (n.d.). electors. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό Νομικών Όρων</i> (p. 281). Νομική Βιβλιοθήκη.
22	Linguee: Dictionary for German, French, Spanish, and more. Linguee.com. (n.d.). https://www.linguee.com/
23	Περάκης, Ε. (n.d.). federal government. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό Νομικών Όρων</i> (p. 327). Νομική Βιβλιοθήκη.

24	Περάκης, Ε. (n.d.). governance. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό Νομικών Όρων</i> (p. 359). Νομική Βιβλιοθήκη.
25	Linguee: Dictionary for German, French, Spanish, and more. Linguee.com. (n.d.). https://www.linguee.com/
26	Linguee: Dictionary for German, French, Spanish, and more. Linguee.com. (n.d.). https://www.linguee.com/
27	Εκδόσεις Γιάννη Ρίζου. (n.d.). infrastructure. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό</i> (p. 734).
28	Linguee: Dictionary for German, French, Spanish, and more. Linguee.com. (n.d.). https://www.linguee.com/
29	Εκδόσεις Γιάννη Ρίζου. (n.d.). insulin. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό</i> (p. 743).
30	Περάκης, Ε. (n.d.). investment. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό Νομικών Όρων</i> (p. 418). Νομική Βιβλιοθήκη.
31	Linguee: Dictionary for German, French, Spanish, and more. Linguee.com. (n.d.). https://www.linguee.com/
32	Linguee: Dictionary for German, French, Spanish, and more. Linguee.com. (n.d.). https://www.linguee.com/
33	Εκδόσεις Γιάννη Ρίζου. (n.d.). Lawmaker. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό</i> (p. 796).
34	Περάκης, Ε. (n.d.). legislative body. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό Νομικών Όρων</i> (p. 449). Νομική Βιβλιοθήκη.
35	Περάκης, Ε. (n.d.). lieutenant. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό Νομικών Όρων</i> (p. 456). Νομική Βιβλιοθήκη.
36	Περάκης, Ε. (n.d.). manufacturing. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό Νομικών Όρων</i> (p. 475). Νομική Βιβλιοθήκη.
37	Περάκης, Ε. (n.d.). martial law. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό Νομικών Όρων</i> (p. 479). Νομική Βιβλιοθήκη.
38	Περάκης, Ε. (n.d.). migrant. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό Νομικών Όρων</i> (p. 489). Νομική Βιβλιοθήκη.
39	Περάκης, Ε. (n.d.). minority. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό Νομικών Όρων</i> (p. 491). Νομική Βιβλιοθήκη.
40	Linguee: Dictionary for German, French, Spanish, and more. Linguee.com. (n.d.). https://www.linguee.com/
41	Linguee: Dictionary for German, French, Spanish, and more. Linguee.com. (n.d.). https://www.linguee.com/
42	Εκδόσεις Γιάννη Ρίζου. (n.d.). pandemic. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό</i> (p. 995).
43	Περάκης, Ε. (n.d.). Party. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό Νομικών Όρων</i> (p. 552). Νομική Βιβλιοθήκη.
44	Linguee: Dictionary for German, French, Spanish, and more. Linguee.com. (n.d.). https://www.linguee.com/
45	Linguee: Dictionary for German, French, Spanish, and more. Linguee.com. (n.d.). https://www.linguee.com/
46	Εκδόσεις Γιάννη Ρίζου. (n.d.). Republican. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό</i> (p. 1183).

47	Περάκης, Ε. (n.d.). racism. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό Νομικών Όρων</i> (p. 603). Νομική Βιβλιοθήκη.
48	Linguee: Dictionary for German, French, Spanish, and more. Linguee.com. (n.d.). https://www.linguee.com/
49	Linguee: Dictionary for German, French, Spanish, and more. Linguee.com. (n.d.). https://www.linguee.com/
50	Linguee: Dictionary for German, French, Spanish, and more. Linguee.com. (n.d.). https://www.linguee.com/
51	Περάκης, Ε. (n.d.). Senate. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό Νομικών Όρων</i> (p. 649). Νομική Βιβλιοθήκη.
52	Linguee: Dictionary for German, French, Spanish, and more. Linguee.com. (n.d.). https://www.linguee.com/
53	Εκδόσεις Γιάννη Ρίζου. (n.d.). socialism. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό</i> (p. 1330).
54	Περάκης, Ε. (n.d.). tax. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό Νομικών Όρων</i> (p. 683). Νομική Βιβλιοθήκη.
55	Περάκης, Ε. (n.d.). taxpayer. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό Νομικών Όρων</i> (p. 684). Νομική Βιβλιοθήκη.
56	Περάκης, Ε. (n.d.). Vice President. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό Νομικών Όρων</i> (p. 721). Νομική Βιβλιοθήκη.
57	Περάκης, Ε. (n.d.). voter. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό Νομικών Όρων</i> (p. 726). Νομική Βιβλιοθήκη.
58	Εκδόσεις Γιάννη Ρίζου. (n.d.). White House. <i>Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό</i> (p. 1585).
59	Linguee: Dictionary for German, French, Spanish, and more. Linguee.com. (n.d.). https://www.linguee.com/